

rozsévač

november–listopad
2018
ročník 87

11

rozsievač

Časopis Bratrské jednoty baptistů pro šíření Dobré zprávy

**Mosty k lidem • Nedel'a
Niest' bremen'a druh'ych**

INSPIRUJÍCI BOHOSLUŽBY

„Kdo občerstvuje, bude též občerstven“ (Př 11, 25).

Seniori – táborníci

tému – Bdelosť kresťana (Kol. 1, 21 – 23) – slúžili mladí bratia kazatelia L. Pál z Popradu, M. Šinko z Panic-
kých Draviec a Š. Danko z Klenovca. Nechýbali táborové a iné duchovné
piesne, ani svedectvá a duchovné
skúsenosti bratov a sestier. Privítali
sme medzi sebou aj milého brata ka-
zateľa Pavla Kondača, ktorý sa s nami
podelil o niekoľko vlastných básní.
Voľné chvíle sme prežívali vo vzájom-
ných rozhovoroch, spomienkach na
roky minulé a pri aktuálnych informá-
ciách z vlastných zborov. Nejedného
z nás viedli duchovné témy k zamys-
leniu nad vlastným životom, k mod-

Ak sa povie slovo táborníci, tak si pred-
stavíme mládež s batohom na chrbte,
ktorá hľadá v lese vhodné miesto na za-
loženie táboráka, ale aj kúsok rovného
a mäkkejšieho miesta, kde sa dá položiť
karimatka a spacák. No spojenie senio-
ri – táborníci sa ťažko zmestí do tejto
predstavy. A predsa!

16. táborové stretnutie seniorov sa
konalo 11. – 15. septembra v Domove
J. A. Komenského v Račkovej doline.
Na stretnutie prišlo cca 50 seniorov od
najmladších šesťdesiatpäťročných až
po milého brata Petra Synovca, ktorý aj
vo veku necelých 95 rokov zahanbil vo
vytrvalosti nejedného mladšieho senio-
ra. Spali sme na pohodlných posteliach
a namiesto sedenia pri táboráku sme
využili spoločenskú miestnosť, kde nám na

litbám a prosbám, aby sme boli chrámom
Svätého Ducha a vo svojich rodinách a zbo-
roch listom Kristovým, ktorý s úľubou
čítajú tí, s ktorými sa stretávame.

Niekoľko postrehov z referátov a sve-
dectiev:

- Čo ohrozuje seniorov? Sily ubúdajú
a horlivosť a vytrvalosť v duchovnej
oblasti života klesá – vkráda sa lenivosť
a pohodlnosť.
- Treba napodobňovať tých, ktorí nám
boli príkladom vo viere a v očakávaní
na Pána.
- Všetko odovzdajme Bohu – telesný
stav aj charakterové vlastnosti, aby nás
mohol On meniť, okresávať a poko-
rovať, aby sme boli Jeho obrazom,
miestom, kde prebýva Svätý Duch.
- Nezabúdaj, že za tvoje krehké a hrieš-

ne telo zomrel Pán Ježiš. Ak patríš Kristovi, ber denne do rúk
príručku pre život – Bibliu – a uč sa z nej, ako žiť radosný
a spokojný život aj v starobe. Cirkev – spoločenstvo, ktoré na-
vštevuješ, potrebuje vidieť, že zo staršej generácie tečú prúdy
živej vody, ktorá zasahuje jej členov.

- Neoddeľovať telesný a duchovný stav, ale za pomoci duchov-
nej výzbroje (Ef. 6, 10 – 20) žiť víťazný kresťanský život. Hľadať
spôsob, ako duchovne rásť. Inšpirácie a návod nájdeš v Božom
slove. Naplnením svojej mysle Božím slovom budeš zvládať si-
tuácie, ktoré život prináša.

E. Pribulová

(Pokračovanie na str. 16)

Obsah

Seniori – táborníci.....	2
Obohacující shromáždění.....	3
Mosty k lidem.....	4
Neděla.....	5
Niše bremená druhých.....	6
Není to štěstí?	
Kto tá o niečo žiada.....	7
Projekt Staleté kořeny.....	8
Inzercia OLIVETOUR.....	9
Muzikál Zaslíbená zem.....	10
Pozveme Česko na rande (inzercia).....	12
Služba v Malawi	
Je podzim.....	14
Či neviete?	
Komu bylo odpuštěno, měl by odpustit	
Všude jen samý strach a úzkost.....	15
Boží slovo má moc	
Seniori – táborníci (2).....	16
Thulkandra – recenzie.....	17
Fotografujeme s Bibli.....	18
Zrelost a úroda	
Víkendy pro manželské páry - inzercia	
Nebezpečí, kterým čelí současná církev	
Sestra L. Hallerová se dožívá 90 let.....	19
Inzercia	
Výzva	
Pozvání na koncert	
D. E. Holmes: Ty jsi tohle pro mne vykonal.....	20

rozsívač • rozsěvač Časopis Bratskej jednoty baptistov pre šírenie Dobrej správy

Predseda Redakčnej rady: Ján Szöllös
Šéfredaktorka: Marie Horáčková
Redakčná rada: S. Baláž, D. Jersáková, M. Jersák, M. Kešjarová,
 E. Pribulová, L. Podobná
Grafická koncepcia časopisu: Ján Boggero
Jazyková a redakčná úprava: J. Cihová, M. Horáčková,
 I. Kultová, L. Miklošová, E. Pribulová
Redakcia a administrácia: Bratská jednota baptistov,
 Rada v SR, Súľovská 2, 821 05 Bratislava,
 tel./fax +421 902 815 188. E-mail: rozsievac@baptist.sk
Vychádza 11-krát do roka.

Cena výtlačku: Odberatelia v SR: predplatné 14,50 € na rok
 (cena jedného výtlačku 1,45 €) + poštovné, prvopredplatitelia
 majú počas celého roka zľavu 50 % na predplatnom (nie na
 poštovnom). Poštovné - zborny: 3,-€ za kus a rok, jednotlivci:
 5,6 € za kus a rok
Odberatelia v ČR: Predplatné 370 Kč (cena jedného výtisku
 37,-Kč) + poštovné, prvopredplatitelia majú počas celého roka
 zľavu 50 % na predplatnom (nie na poštovnom). Poštovné
 - zborny: 102,- Kč na kus a rok, jednotlivci: 37,- Kč + 252,-
 poštovné za kus a rok.

Zahraniční odberatelia: predplatné 14,50 €, poštovné 29 €.
 SR: IBAN: SK35 0900 0000 0000 1148 9120, do poznámky
 napísať meno odberateľa. Var. symbol: 888, ČR: Česká
 spořitelna Praha, č.ú. 63112309/0800, var. symbol 911 840
Platby zo zahraničia: Názov účtu: Rozsievac – časopis
 Brat. jed. baptistov Súľovská 2, 82105 Bratislava, Slovenská
 republika, číslo účtu: 0011489120, Kód banky: 0900 S.W.I.F.T.:
 GIBASKBX Clearing: SLSP SC REUTERS: SVBR, SVBS, SVBT,
 SVBU, IBAN SK 35 0900 0000 0000 1148 9120

Objednávky: ČR: BJB, Výkonný výbor v ČR, Na Topolce 14,
 140 00 Praha 4; SR: Bratská jednota baptistov, Rada v SR,
 Súľovská 2, 821 05 Bratislava

Uzavierka obsahu čísla 11/2018: 16. 10. 2018

Výroba: Bittner print s. r. o., Bratislava, náklad 1300 ks.

ISSN 02316919 – MK SR 699/92

Pozn.: Nie všetky uverejnené články vyjadrujú názor redakcie.

Milan Kern

V každém sboru se konají pravidelná shromáždění. Ve stejný den, ve stejnou dobu, většinou se stejnými účastníky a s ustálenou formou průběhu. Je nebezpečí postupného sklouznutí do stereotypu, kdy vše běží jako dřív, ale bez opravdového duchovního občerstvení. Co dělat pro to, aby každé shromáždění mělo v sobě duchovní náboj, aby byl každý, kdo touží po duchovním občerstvení povzbuzen a dokonce i ten, který po něm netouží, byl probuzen ze svého duchovního podřimování? Duchovní požehnání je dílem Ducha svatého a bez jeho působení ani výborná organizace sborového života, ani skvělé kázání duchovní požehnání nezajistí. Také následující rady jsou účinné jen tehdy, pokud jsou prováděny modlitebním zápasem a otevířeností působení Ducha svatého. Velmi důležitou roli má ve shromáždění kazatel. Musí přinést posluchačům slovo aktuální, osobně prožité, přesvědčivé. Rutinní kázání může být obsahově správné, ale přitom vyčpělé, které posluchače moc neosloví. V kázání je také důležité myslet nejen na většinu starých známých posluchačů, ale i na děti, mládež a příchozí přátele. Je dobré, když si kazatel v průběhu kázání i při jeho přípravě představuje pod kazatelnou přítele, který poprvé přišel do shromáždění a nezná Bibli ani běžnou křesťanskou terminologii.

Obohacující shromáždění

Kazatelna není ovšem jen pro profesního kazatele. Měl by být dostatečný prostor pro další sloužící slovem (a nejen jako slovo k modlitbám) a také daná příležitost pro svědectví i sdílení modlitebních předmětů.

Spontánní modlitby ožívají každé shromáždění. Pokud se vytvoří menší stálý okruh veřejných modlitebníků a výrazná mlčící většina, je to spolehlivý signál duchovní pasivity. Někdy tomu dokonce napomáhají i dlouhé rutinní modlitby některých modlících, které odrazují další bratry a sestry od veřejných modliteb. Často ale pomůže osobní povzbuzení k veřejné modlitbě.

Zpěv a hudba byly vždy samozřejmou součástí bohoslužby. Zpěv povznášá ducha a také připravuje na slyšené slovo. Ve většině našich sborů jsou hudební skupiny, někde i pěvecký sbor. Výběr písní i hudebního stylu musí být velmi citlivý, aby vynikl obsah a ne hlasitost a také, aby byl přijatelný i pro starší generaci. Ale ani při dobré nabídce hudební skupiny nezapomínejme na společné písně, ty jsou ve shromáždění nezastupitelné.

Modlitební příprava kazatele, zpěváků, hudebníků, ale také všech ostatních přináší požehnání pro celé shromáždění a proměňuje lidské slovo a lidské působení v působení Ducha svatého. Bez modliteb ani perfektní kázání či zpěv nepřinese duchovní požehnání. Možná uspokojí intelekt, povznesou city, ale nenaplní skutečně lidské srdce.

Abychom neodešli ze shromáždění nenaplnění, nebo dokonce unudění, musíme se na něj náležitě připravit. A to již nezáleží na kazateli, zpěvácích a dalších služebnících, ale na každém z nás osobně. Jdu si splnit svou křesťanskou povinnost, udělat jí čárku u kazatele? Nebo jdu uctívat Pána Boha, vylévat před ním své srdce, vzájemně se povzbuzovat s ostatními a také realizovat svou službu jiným? Mnohé duchovní požehnání můžeme prožívat právě při naší službě jiným. Zde platí slovo Bible: „Kdo občerstvuje, bude též občerstven“ (Př 11, 25).

Někdo řekl, že kazatel, který je v týdnu neviditelný, je v neděli neslyšitelný. Ale to platí nejen o kazateli, ale i o ostatních a o celém sboru. Pokud se v týdnu zajímáme jeden o druhého, pomáháme potřebným a modlitebně se podporujeme, pak se to ve společném shromáždění projeví radostnou atmosférou, vděčností, nadšením a duchovním povzbuzením. Z takového shromáždění se rychle neodchází domů, je přitažlivé i pro přátele a těšíme se již na příští shromáždění.

*„Kdo občerstvuje,
bude též občerstven“
(Př 11, 25).*

Mosty k lidem

Rozhovor s Pavlem Vopaleckým

Ahoj Pavle, slyšel jsem, že pracuješ na zajímavém projektu, který křesťanům pomáhá ve službě a nevěřícím. Řekni nám k tomu něco bližšího.

Povídá jsem si s jedním věřícím kamarádem o jeho službě a o naší službě a on se mě pak zeptal: „Človče, jak to děláš, že Ti na to tvoje čtení Bible chodí i úplně nevěřící lidé?“

Před pár lety jsem se totiž zapojil do jednoho sekulárního zájmového klubu, spřátelil jsem se tam s lidmi a postupně se na našem neformálním čtení Bible vystřídalo asi třicet z nich. Probíhalo u nás doma nebo i na jiných místech. Někteří přátelé z klubu přišli jen jednou, jiní chodívali pravidelně. A víc než deset jich postupně uvěřilo.

No, to mě teda zajímá - jak to děláš, že Ti na to tvoje čtení Bible chodí i úplně nevěřící lidé?

Samotné čtení děláme prostinkým způsobem, kterému říkáme „Discovery“ (čti [Dyskavery]). To je anglické slovo pro „objevování“. Někdo tomu krásně česky říká „**tvůřivé čtení Bible**“. Přečteme si krátký příběh a pomocí jednoduchých otázek společně přemýšlíme: Co nám to říká o Pánu Ježíši, o lidech a samozřejmě i pro osobní životy každého z nás.

Moc důležité je, že na těchto setkáních nikdo „nekáže“. Jde o společně tvůřivé objevování v dané biblické pasáži. Přispívají všichni přítomní, včetně našich přátel, kteří zatím Pána Ježíše osobně neznají! Zkušenost je totiž jasná: Každý si odnáší především to, co sám objevil. V tom objevování se pochopitelně navzájem ovlivňujeme.

Ale stále jsou to naše vlastní objevy a taky vlastní rozhodnutí každého, co z toho ve svém životě uskutečníme.

A v čem spočívá ten tvůj projekt?

Otázka „Jak to děláš“ mě velice inspirovala. Ten kamarád totiž nebyl jediný, kdo se takhle ptal. Začal jsem pozorovat sám sebe, sledoval jsem reakce svých přátel při Discovery, díval jsem se, co k tomu říká samotné Boží slovo, a pozoroval jsem i další spolupracovníky, kteří takové čtení Bible dělají. Tím vznikl materiál pro **trénink**, kterému říkám **MOSTY K LIDEM**.

Jak to funguje v praxi?

Momentálně je to především ve verzi online. Na internetové stránce www.mostyk lidem.cz je už kolem stovky pětiminutových lekcí. Postupně tam ukazují praktické kroky, jak takové čtení Bible může se svými nevěřícími přáteli rozjet úplně kterýkoli křesťan. Pojal jsem to **velmi prakticky**. Už po prvních třech lekcích jasně uvidíš, jak můžeš hned začít. Pak přibývají další konkrétní návody a důležité principy. A taky tam popisují situace, které obvykle nastávají, a co se s nimi dá dělat.

Mluvíš o tom dost přesvědčivě, myslíš, že to dokáže opravdu každý věřící?

Určitě! Mnohonásobně jsme si ověřili, že takové neformální skupiny čtení Bible prostě fungují s úplně obyčejnými věřícími.

V rámci Discovery u nás doma jsem měl možnost přivést jednoho mladého kamaráda k Pánu Ježíši a on asi půl roku na to začal svoje vlastní čtení Bible se **svými kamarády**.

Sám je pozval a sám ta setkání provázel.

My jsme mu jen maličko pomáhali hlavně modlitbami, svojí přítomností a podle potřeby radou.

Nebo křesťanská klasická rodina středního věku se po nějakém čase modliteb a váhání nesměle pokusila pozvat svoje nevěřící přátele. Byli celí překvapení, že ti přátelé jim na jejich čtení Bible fakt přišli a tvářili se spokojeně! A dva ze čtyř účastníků během pár měsíců přijali Pána Ježíše.

Celkově řečeno: ze zkušenosti **jsem si fakt jistý**, že Discovery podle tohoto jednoduchého návodu může se svými nevěřícími přáteli dělat úplně každý.

Tedy - když dodrží některé důležité principy.

Důležité principy... Co si mám pod tím představit?

Potkávám křesťany, kteří se tu a tam snaží svým přátelům nebo i neznámým lidem říct něco o své „víře“. To je skvělé. Mnozí ale narážejí na nezáměr nebo odmítnutí. Když o tom slyším, ptám se: „Co konkrétně jim říkáš? Zkus mi co nejvěrněji reprodukovat váš rozhovor.“ Když v té rekonstrukci slyším klasickou „**křesťanštinu**“, že s ním mluvím o „spasení“, o „pokání“, o „církvi“ a tak podobně a tlačí mu to s komplikovanou nálehavostí, říkám: „A teď si zkus představit, že bys byl na místě toho svého nevěřícího kamaráda. Co by to tvoje vlastní povídání asi vyvolalo v tobě samotném?“ Je cenné, když někdo připustí, že by sám moc nad-

šený nebyl. Pak společně přemýšlíme, jak jinak by se daly ty naše důležité věci vyjádřit, aby to pro nevěřícího kamaráda bylo srozumitelné a přijatelné.

Jeden velký princip je, že se s těmi lidmi nejdřív potřebujeme nějak **spojit**. To na prvním místě znamená naslouchat, pozorovat, upřímně se doptávat. A až potom přijde čas něco citlivě říct - a to **jejich jazykem**. České nevěřící lidi většinou doslova odpuzuje už náš slovník. Zjistil jsem, že žádné z našich vzácných křesťanských slov pro rozhovor s nevěřícími nepotřebují.

Ze všech mi zbyla jen dvě slova, kterých se opravdu zbavit nemůžu: „**Ježíš**“ a „**Bible**“.

Skrze tyhle jednoduché a velmi praktické principy budují **MOSTY K LIDEM**. To mi pak umožňuje po tom vybudovaném mostě přejít a setkat se s nimi, kde jsou oni; setkat se s jejich srdcem a mluvit jejich jazykem.

Vrátím se k tvému tréninku. Jak vypadají ty lekce, když mají jen pět minut?

Každá lekce je na webu k dispozici ve třech podobách:

a) Pro někoho bude nejvíc inspirující **video**. Kromě mého povídání tam vyskakuji titulky s biblickými odkazy a s klíčovými pojmy nebo myšlenkami, občas drobná grafika.

b) Někdo rád poslouchá různé vzdělávací pořady třeba v autě nebo při manuální práci. Proto je možné si stáhnout jednotlivé zvukové soubory nebo celé komprimované balíčky **MP3**.

c) Moje Danka si věci raději přečte, a tak je každá lekce na webu taky jako plný **text**, včetně možnosti stažení ve formátu „pdf“.

Je na tom webu Mosty k lidem potřebná nějaká registrace? Nebo je to volně přístupné?

Všechny lekce si můžeš procházet libovolně, tedy bez jakéhokoli přihlašování. Když ale na hlavní stránce jednorázově vložíš svoji e-mailovou adresu, automaticky průvodce ti bude posílat odkazy na jednu až dvě tyhle kratičké lekce za týden. V průběhu několika měsíců pak projdeš celý trénink. Praktická realizace je už jen na tobě.

Nedeľa

Moc doporučuji zkoušet a zkoušet v praxi, s reálnými lidmi.

Na lekce se samozřejmě podívat se svojí skupinkou nebo je použít jako inspiraci pro kázání.

Říkal jsi, že momentálně je ten trénink PŘEDEVŠÍM ve verzi online. Máš v plánu i nějakou jinou formu?

Několikrát jsme podobný trénink pořádali naživo. To je samozřejmě mnohem účinnější. Účastníci ty principy nejdřív vidí, protože jim celé Discovery předvedeme.

Potom si povídáme o těch principech a následně si jednotlivé prvky navzájem sami mezi sebou zkoušejí.

To klíčové se ale odehrává **mezi jednotlivými setkáními** toho tréninku.

Tím, že získané dovednosti a principy uskutečňují v reálu se svými živými nevěřícími přáteli. V každém případě je to pro všechny obrovské povzbuzení. Někteří jsou překvapení, že když dodrží ty principy, je to vlastně snadné, pozvat aspoň některé nevěřící přátele na neformální tvořivé čtení Bible.

Občas si někteří věřící myslí, že k podobným aktivitám s nevěřícími je třeba mít příslušné obdarování. Co si o tom myslíš?

Když mi někdo řekne: „Ty máš na to dar,“ je to pro mě takové bolestné. Vzpomenu si na svoje dávné těžké zajíkání v řeči a jak jsem se celé roky cítil trapně a bezradně. Dodnes jsem přesvědčený, že dar evangelisty nemám.

V tom, co teď možná vypadá jako dar, je ukryta spousta zápasu, zklamání, selhání a především dalšího zkoušení, učení a hledání. Mnohokrát jsem musel zlomit sám sebe, než z toho vyšlo něco, čemu teď Pán Ježíš hojně zehná.

Rozhodně nemám dar ve smyslu hotového balíčku, že by mi všechno šlo hladce. Pro mě je to dovednost získaná mnoha pokusy, chybami a hlavně **překračováním mých vlastních bariér**, i bariér nevěřících lidí, se kterými se setkávám. Ale stojí za to!

Nějaké povzbuzení na závěr?

Nepochybuji, že když náš čtenář **principy** Mostů k lidem prakticky uplatní v kontaktu se svým okolím, když se postupně naučí je praktikovat tak nějak s lehkostí a když se některé věci naopak odnaučí, aby jimi pro své kamarády nestavěl zbytečné bariéry, pak aspoň někteří z jeho přátel nejdou na jeho neformální čtení Bible, ale řadě z nich postupně poslouží i k poznání Pána Ježíše jako úžasného Zachránce a osobního Přitele. A taky jim poslouží, aby Ho dále následovali a aby brzy začali vlastní skupiny Discovery se svými kamarády. Ono je to totiž fakt jednoduché.

Více informací na www.mostykladem.cz

Pro Rádio7 rozhloval Emil Kroczeck

„A keď vstal z mŕtvych v nedeľu skoro ráno, ukázal sa najprv Márii Magdaléne“ (Mk 16, 9). **Vzkriesenie Pána Ježiša Krista** spôsobilo zásadný obrat v živote učeníkov aj celého ľudstva. Veď keby nebolo vzkriesenia, nemali by sme žiadnu nádej na lepší život teraz, ani vo večnosti. Je zaujímavé, že aj v jazyku takého veľkého národa, ako je ruský, sa nedeľa volá „Voskresénie“.

Podobne ako pri Pamiatke Pánovej zvestujeme smrť Pána Ježiša, až kým nepríde (1Kor 11, 26), tak aj nedeľné bohoslužby sú oslavou vzkriesenia, života a jeho plnosti. Po vzkriesení sa Pán Ježíš učeníkom zjavoval telesne. Nám, ktorí sa schádzame v Jeho mene, dáva vnímať svoju prítomnosť duchovne skrze vieru, a to do takej miery, do akej všetko potrebné pre to pripravíme.

Je to Svätý Duch, ktorý nás k tomu osvecuje, inšpiruje, priťahuje a vkladá do nás dobré túžby.

V období mladosti po svojom obrátení som pociťoval túžbu zúčastňovať sa na zhromaždeniach veriacich, kdekôľvek som sa nachádzal. To, čo ma priťahovalo, bolo zvestovanie Božieho slova. Niekedy som to prežíval tak intenzívne, že som ľutoval, prečo som nepozval aj niekoho ďalšieho, aby to počul tiež. No keď sa mi podarilo niekoho pozvať, obyčajne nebola Božia moc takto prítomná, alebo vznikli iné problémy. Vtedy som si ešte natoľko neuvedomoval, aké dôležité je vnútorne vždy **zotrvať na modlitbách**. Všetko, od prípravy sály po hudbu a kázeň, je dôležitým nástrojom, pomocou ktorého spoločenstvo kresťanov zakúša Božieho

Ducha a Jeho lásku. Preto je **dôležité, aby táto príprava nebola iba vecou jedného**, ale aby sa

na príprave a vedení podieľalo čo najviac ľudí. **Mladá generácia a rodiny s deťmi** sú budúcnosťou zboru. Raz, ešte keď bola povinná vojenská služba, pricestoval budúci svokor zo severnej Moravy na stredné Slovensko navštíviť v kasárňach svojho budúceho zaťa. Samozrejme, že pri tej príležitosti chcel navštíviť aj tamojší zbor.

Po tejto návšteve sa vyjadril, že mu dali aj slovo a okrem iného im povedal aj to, že je smutné, že tu nevidí žiadne deti, ani mladých. Ten zbor žiaľ zakrátko zanikol.

Ako získať záujem detí a mládeže? Najprv ich treba od útleho veku **do zhromaždenia privádzať**. Keď som bol ešte malým dieťaťom, mimoriadne ma zaujímala dychová hudba, ktorú vtedy v našom zbere mali. A keďže dirigent hral aj pri spoločných piesňach na harmóniu, môj záujem sa preniesol aj na tento nástroj. Tak sa stalo, že hudba je nakoniec aj mojím celoživotným povoláním

a službou v živote spoločenstva veriacich. Je dôležité, aké sú prvé slová, ktoré zaznejú na začiatku zhromaždenia. Či vzbudia pozornosť. A potom, či ďalší priebeh má dostatočný spád bez mŕtvych miest, aby táto pozornosť vydržala až do konca. Aj modlitby majú byť krátke a živé, aby neuhášali Ducha. Ak je tam niekto prvýkrát, rozhoduje sa, či príde aj nabudúce. Veľmi záleží aj na myslení a správaní starších kresťanov. Istý profesor na dôchodku nám povedal, že on si najradšej sadne do ticha prázdneho kostola, pretože nemá rád **pohlady** s nevyslovenými otázkami: „Kto je to? Prečo prišiel? A podobne.“ Iný nový návštevník si sadol a o chvíľu počul vetu: „Prepáčte, ale toto je moje miesto.“ Inokedy zase údajne skupina kresťanov „vyháňala“ ľudí z celej lavice, že to je ich lavica. **Nie každý dokáže prekonať takéto prekážky** a mnohých to odradí. Jednou z najdôležitejších súčastí bohoslužieb okrem živých svedectiev je **hudba a spev**. Dvakrát sa modlí, kto spieva –

hovorí staré príslovie. Sú piesne oslavné, piesne budujúce spoločenstvo alebo vnútorný duchovný život, či piesne volajúce do služby, alebo piesne evanjelizačné. Taktiež sú aj piesne k rôznym príležitostiam.

Dôležité je, aby splnili svoj účel – pozdvihovali

ducha k Bohu a pripravili srdce na prijatie Božieho slova. Skutočnú hodnotu hudby a piesní preveruje čas.

Vo svojom živote som sa zúčastnil na rôznych kresťanských zhromaždeniach, väčších aj menších. To dôležité pre mňa bolo spoločenstvo viery a Božej lásky, ktoré umocňovalo počuté Božie slovo potrebné pre môj každodenný praktický život. Žalm 122, 1 hovorí: „Radujem sa, keď mi hovoria: Podme do domu Hospodinovo.“ Radujeme sa z toho, čo je pre nás cenné.

A cenné je pre nás to, čomu venujeme čas, do čoho investujeme svoje schopnosti a peniaze. Do nádeje večného života založenej na vzkriesení Pána Ježiša Krista sa oplatí investovať. Je to tá najvyššia a najpresnejšie zdokumentovaná pravda. **Preto sa neprestávajme schádzať**, ale pozývajme aj ďalších.

Lubomír Počai

Niešť bremená druhých

Bratia, keby aj niekoho pristihli pri nejakom poklesku, vy, čo ste vedení Duchom, napravte ho v duchu miernosti...

Pošmyknutie a pád. Zaváhanie a prerušený vzťah s Bohom. Nezvládnuté pokušenie a kvalita života sa zhoršuje. Dejú sa veci, ktoré si veriaci človek neprial. Hriech nikdy nie je dobrý, aj keď sa niekedy javí celkom príjemný. Nepokračujeme dobrým smerom, duchovný rast sa zastavil a človek akoby sa sám v sebe strácal.

Posolstvo evanjelia opakovane prízvukuje veľmi jasne: „...aby nikoho z vás nezatvrdilo mámenie hriechu.“ „Hľadte, bratia, aby nikto z vás nemal zlé a neveriace srdce a neodpadol od živého Boha!“ (Heb 3,12 – 13) Dnešná výzva znie: „... keby aj niekoho pristihli pri nejakom poklesku, vy, čo ste vedení Duchom, napravte ho v duchu miernosti...“ Naprávanie, napomínanie v živote veriacich ľudí je darom zhora. Darom milosti v zmocnení odpúšťania. V procese napomínania si spoločne, podľa obdarovania máme pomáhať a slúžiť v duchu evanjelia: „Nič nerobte z ctižiadostivosti ani pre márnú slávu, ale radšej v pokore pokladajte iných za vyšších od seba“ (Fil 2, 3). Nevyťahujeme sa, máme usláchtilejší cieľ, ako žiť v opakovanom rytme svárov a márnej chvály. Pre nás spoločne sa otvoril priestor učiť sa pokore. Pokora nie je totiž o tom, ako sa vieme tváriť, ale či sme sa už naučili za každých okolností prijať iného za vyššieho od seba. Vari najtrápnejšie je, ak sa ľudia o druhom len porozprávajú, medzi sebou postávajú a na záver si ešte potichu ulavia – ako dobre, že nie som taký. Zle! Veľmi zle! To nie je biblický spôsob! Slovo pokračuje vymedzením a usmernením: **pomôžte a napravte takého!** Služba naprávania sa nedá robiť bez zmocnenia. Poctivá duchovná činnosť je, že naprávaním **budujeme spoločenstvo**, no za každých okolností **jedine v zmocnení Svätého Ducha**. Vzácnou charakteristikou Ducha v tomto prípade je **krotkosť a tichosť**. To je veľmi dôležité, lebo keď sa tzv. „lepší“ kresťan pustí naprávať tzv. „horšieho“, tam sa z každého mihnutia oka a z každej myšlienky dá vycítiť povýšenie. K napomínaniu je potrebná tichosť, slušnosť a zmocnenie Božou dobrotivosťou. Aj vtedy, ak sme oslovení osobne: „Každé slovo, prístupuj v pravý i nepravý čas, karhaj, tresci, napomínaj s celou zhovievavosťou a s učnosťou...“ (2Tm 4, 2). **Zhovievavosť a na modlitbe otvorené srdce prežije** usvedčenie Svätým Duchom. Len vtedy človek môže zažiť milosť pokánia a vyznať hriech aj pred inými. Keď naprávame v duchu krotkosti a tichosti, spolu zažijeme nádhernú atmosféru solidarity, precítienia, pochopenia a prijatia. Priznajme, že tomuto sa musíme v našich zboroch učiť.

Dôležitá, trvalá výstraha: **A každý hľad**

sám na seba, aby si aj ty nebol pokúšaný.

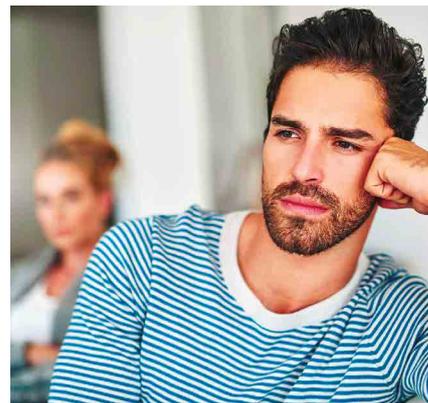
Zvody, mámenie k hriechu sa netýkajú len nejakých „horších“ jednotlivcov. Pozor na ukolísanie v namyslenosti. „Ak si niekto myslí, že niečo už úplne spoznal, ešte to nepozná tak, ako treba“ (1K 8, 2). Inak povedané: „... ak si niekto myslí, že je niečím, a nie je ničím, sám seba klame“ (Gal 6, 3). V pokušeniach nejde totiž len o fenomén ľudskej slabosti či hriechnej žiadostivosti. Pokušiteľ splete svoju stratégiu v zákulisí. Majme vždy na pamäti: Náš boj nie je proti telu a krvi, ale proti mocnostiam temnosti tohto veku. Aj preto musíme naprávať vyslovene v duchu krotkosti a tichosti.

Pomohol si, poslúžil si k náprave? Nepovyšuj sa, lebo duch povyšovania vždy otvára dvere pokušiteľovi.

Apoštol Pavol odkazuje na zlatý, centrálny text nášho zamyslenia: Jedni neste bremená druhých, a tak naplníte Kristov zákon. Dovolím si citovať D. Bonhoeffera: „Ťažký a nešťastný omyl je, ak kresťanstvo spájame len s pocitovými zážitkami (vonkajšie prejavy radosti.) V kresťanstve nejde len o pocity, práca je tou najťažšou a celkom určite aj najsvätejšou vecou.“

Máme a musíme sa učiť zodpovednosti. Ak chceme, aby medzi nami dorastali zdravé a silné charaktery, treba zlepšovať pracovné duchovné nasadenie medzi nami a zaujímať sa o druhého. V bežnom dni to znamená zdvihnúť sa z kresla, vyhrnúť rukávy a slúžiť si vzájomne. V príkladnej tichosti a krotkosti sa priblížiť k človeku, plece pri pleci mu pomáhať niešť bremeno. Súdržnosť, spolupodpovednosť, zjednotený krok i tempo pohybu.

Úloha nosenia bremien sa musí rozvinúť do biblickej šírky: „Neúnavne konajme dobro, lebo ak nechabneme, budeme žatí, keď príde čas. A tak teda, kým máme čas, robme dobre všetkým, ale najmä členom rodiny veriacich“ (Gal 6, 9 – 10). Priznajme si, je to nad naše sily. Nie sme majstrami v robení dobra, ani ďalekým, ani blízkym, ani domácim viery. Podliehame našepkávaniu a logickým argumentom pokušiteľa. Ziskava si nás. A človek sa ani nenazdá a je v pasci, bude robiť dobre len tomu, kto urobil dobre jemu. Ale to je strašne málo! Pán Ježiš nás učí: „Veď keby ste robili dobre len tým, čo vám dobre robia, akú vďaka si zaslužíte? Veď to isté robia aj hriešnici“ (Lk 6, 33). Sami zo seba nemáme silu robiť dobre všetkým. Sme ako omámení, ľahostajní a pokušiteľ víťazí. Evanjelium síce poznáme, aj sa k nemu hlásime, ale Božiu dobrotivosť si naďalej dovoľujeme pridelovať po svojom. Dobrom, ktoré denne prijímame od Pána, nevieme, ba ani si nechceme vzájomne slúžiť. Ale napriek zlu a podrazom v milosti pokánia je každému jednému z nás darované prežiť zázrak: V činení dobrého neochabuje! Pán môže a s každým jedným z nás

vykoná svoje dobro. Napriek zlu a hriechu, ktorý striehne pri dverách ľudského srdca, dobro Božej lásky v konečnom dôsledku zvíťazí.

J. Stupka

Není to štěstí?

Tato otázka se v mé mysli vynořila, když jsem dnes položila telefon. Volá mi neznámé číslo a po zvednutí sluchátka mi nějaká slečna říká: „Jste paní Jersáková?“ „Ano,“ odpovídám. „Dobrý den,“ řekla slečna a začala mi svým naučeným proslovem říkat svoji věc k vyřízení.

Já jí odpovídám na pozdrav a ona najednou znejší. Zarazí se a zeptá se, „Jste tam?“ – „Ale ano, jsem.“

Znovu nasadí svůj naučený hlas a opakuje mi, že jsem byla vylosována z několika málo telefonních čísel a proto mě nemine jejich dar, který dostanu na jejich reklamní akci, kde mě veřejně přivítají. „No řekněte, není to štěstí? Něco dostat jen tak, zadarmo?“ Každý by si určitě rád vzal nějaký dárek. Mnozí by byli rádi vylosováni.

V duchu se tomu musím smát a znovu ji zastavuji. „Slečno, dejte tento váš dar někomu jinému! Víte, já ho nepotřebuji! Přeji vám hezký den.“ Je to jenom její zaměstnání a za vyřízené telefony dostane peníze. Ale k něčemu mě přivedla.

Ve 2. listu Korinským 9, 7–15 bylo v dnešním čtení na každý den napsáno:

„Radostného dárce miluje Bůh, a On má moc nás zahrnout všemi dary své milosti, abychom vždycky měli dostatek všeho, co potřebujeme, a ještě nám přebývalo pro každého. Rozděluje štědře, každý den stále obdarovává a tato milost nikdy nekončí. Naše štědrost má být velká, protože přijímáme od Boha. A ten nám dal vše a k tomu i ten největší dar, svého Syna!“ Je to tak krásně napsáno. A když si tyto verše čtu, znovu se cítím tak bohatá! Ale nemám toho bohatství příliš?

Nemohu jenom přijímat, ale jak je napsáno, máme rozdávat, a to v hojnosti! Bůh nám nedává jenom nějaké reklamní dárky. On dává to nejlepší! Vede nás k tomu, abychom si Jeho Dary uvědomovali každý den. No řekněte: „Není to štěstí?“

Dana Jersáková

Kto ťa o niečo žiada

Pred dvadsiatimi mesiacmi som to zacítil prvý raz. Ťažobu, ktorej pôvod som nepoznal. Znepokojenie nad tým, ako sa veci majú. Bol som na kazateľskej praxi len pár týždňov a domov z práce som chodil frustrovaný a znechutený. Nevedel som spať. Neustále sa mi vynárali v myslí tváre ľudí, ktorých som stretol, rozhovory, ktoré som mal. Niežeby zbor BJB v Banskej Bystrici bol zlý. Práve naopak, po pár dňoch som si ho veľmi obľúbil. Len život v cirkvi bol iný, ako som predpokladal. Plánoval som na pár mesiacov okúsiť prax, ale čo najskôr sa vrátiť na Katedru teológie UMB a urobiť si PhD. z apologetiky. Boh ma zastavil a ukázal mi, že má pre moju rodinu iný plán. Sedel som v kancelárii a pozoroval som tváre ľudí, ktorí prechádzali okolo zborovej budovy. Zaneprázdnený podnikateľ, bezdomovec, potetovaný tinedžer, študenti s cigaretou a fľašou domácej a menej odeté ženy z vedľajšieho podniku. Ľudia, s akými trávil čas Ježiš. Niečo mi nesedelo. Týchto ľudí nezaujímali štyri pohľady na druhý príchod Krista. Ich nezaujímal ani prvý. Prosil som Hospodina, aby mi ukázal, čo mám robiť. Nechcel som byť kritikom, to vie byť každý. Chcel som byť súčasťou riešenia, nech je akékoľvek. Uvedomil som si, že na to, aby sme zasiahli ľudí, ktorých nikto nezasahuje, musíme robiť veci, ktoré nikto nerobí. Vyznával som svoje hriechy a začal sa modliť nebezpečné slová: „Použi ma.“ O niekoľko dní nato som pocítil volanie stať sa súčasťou niečoho, čo bude presahovať môj život.

Vnímal som, že máme ísť založiť zbor na miesto, kde sa nehlása evanjelium. Malo to byť v mojom rodisku, odkiaľ ľudia odchádzajú a kam sa nikto nevracia. Do 13-tisícového mestečka Revúca. Keď prosíte Krista, aby vám dal poznať Božiu vôľu, a On vám ju ukáže, srdce vám bije, akoby ste práve zabehli sto metrov. Modlil som sa za jednotu s manželkou. Tanička nechcela ísť. Bol som pokojný, lebo ani mne sa veľmi nechcelo. Tanička potom zmenila názor a pre mňa sa veci začali komplikovať. Začali sa mesiace modlitieb, stretávaní sa, plánovania, diskusii a rozhovorov. To, že máme byť misionármi, je jasné. Ako provokatívne povedal Spurgeon, „každý kresťan je buď misionár, alebo podvodník,“ a „ísť“ a „krstiť“ a „učiť zachovávať“ nám Ježiš už prikázal. Otázkou však bolo, akou formou máme naplniť veľké poverenie, či to má byť Revúca a či tam máme ísť my. Vedel som, že na niečo také nás musí byť viac. Ale kto by bol ochotný niečo také robiť? Jeden večer som začal písať zoznam ľudí, ktorým chcem o tom povedať. Prosil som Pána o kohokoľvek, stačí, že jeho srdce bude horieť pre Ježiša.

Stretli sme sa s ľuďmi. A potom znova. Mali sme tri stretnutia v priebehu asi pol roka, ale tisíc telefonátov a modlitieb. Postupne začalo byť zrejmé, že to, čo nám Boh dal na myseľ a srdce, v nás začalo rásť a čoskoro to vybuchne. To, čo sa začalo ako bremeno a jednoduchá myšlienka, bolo zrazu obrovské, a vedeli sme, že neprestahovať sa do Revúcej by bola neposlušnosť.

Je známe, že úspešnosť založenia nového zboru je štatisticky nízka. Takmer osem z desiatich pokusov v Európe zlyháva. A okrem toho, že sa zbor nezaloží, rodiny čelia takému tlaku, že často sa rozpadajú

Založenie misijnej stanice a modlitby za tím a správnu radu (traja muži zľava)

manželstvá a opúšťa sa viera. Preto sme potrebovali modlitebný tím aj tím mentorov, ktorí budú mať právo hovoriť nám do života, žehnať nám a pomáhať. Od začiatku sme chceli, aby táto práca bola požehnaním/požehnaná cirkvou. Preto sme v Banskej Bystrici (kde som bol na kazateľskej praxi) rozprávali o administratívnej forme nového zboru. Chceli sme sa jasne držať biblického mandátu, že zbory majú zakladať nové zbory. Preto sme po období modlitieb a rozhovorov pred niekoľkými dňami boli prijatí za členov zboru BJB v Banskej Bystrici, ktorý v Revúcej zriaďuje misijnú stanicu s cieľom založenia nového zboru.

Na zborovej hodine členovia jednohlasne vyjadrili podporu tejto myšlienke a s požehnaním nás vyslali. Vníмали sme to ako ďalšie potvrdenie od Hospodina.

Minulý rok sme sa s celým tímom prihlásili na kurz M4 v Čechách (2-ročný kurz pre zakladateľov zborov). Na prvom stretnutí M4 nám radili, že prvý rok v Revúcej nemáme robiť žiadnu misijnú aktivitu, ale máme sa sústrediť na budovanie tímu, na modlitby za mesto, na začleňovanie sa do komunity a na pestovanie prirodzených vzťahov. Potrebujeme spoznať mesto, zistiť, kde ľudia trávia voľný čas, aké majú názory a čo si myslia o Bohu. Chceme citlivo pristupovať k prostrediu, kam nás Ježiš povolal. Zakladanie zboru je maratón. Nesmieme sa rozbehnúť prírychlo.

Zároveň si uvedomujeme, že hodiny tikajú, čas beží, dni sú dlhé, ale roky krátke. Nesmieme si dovoliť premárniť čas. Na Slovensku trvá zakladanie menšieho zboru približne desať rokov a Slovensko potrebuje aspoň ďalších tisíc zborov.

Žatvy je veľa. Pracovníkov menej. V procese modlitieb a príprav na príchod do Revúcej sme sa rozhodli, že v lete zorganizujeme mládežnícky tábor na mieste, kde Boh mení životy. Na Muránskej Zdychave. Preto sme mesiace pred našim príchodom do Revúcej začali organizovať Megakemper 2018. Prišlo tam takmer 70 mládežníkov z celého Slovenska a 11 neveriacich ľudí z Revúcej (týchto sme pozvali počas návštev na stredných školách počas školského roka). Témou tábora bolo „Priateľstvo“ a štruktúra tém gradovala tak, že predposledný večer zaznela výzva prísť k Ježišovi – k zdroju najlepšieho priateľstva. Na tábore urobili vážne rozhodnutie traja mladí ľudia z Revúcej, ktorí v pokání vyznali svoje hriechy a odovzdali svoj život Bohu. Potom po tábore ešte jeden. Týchto štyroch ľudí teraz sprevádzame a vedieme ich do vzťahu s Kristom. Chceme ich čo najskôr vystrojiť k tomu, aby boli pripravení viesť ďalších ľudí ku Kristu. Chceme byť učeníkmi, ktorí budú získavať učeníkov, ktorí budú získavať učeníkov. Pred táborom sme sa modlili za to, aby sa na tábore obrátil jeden nový človek. Bol nám dal štyri darčeky. Vnímate to tak, že nám Boh potvrdil, že toto je cesta, ktorou máme kráčať. Teraz sme v Revúcej. Pred niekoľkými týždňami sme sa presťahovali do našich nových domovov. Tri naše byty sú na jednom sídlisku a ďalšie dva sú blízko. Neplánovali sme to. Sme v očakávaní, či Boh nechce konať práve v tejto časti Revúcej. Otvárajú sa nám možnosti. Na revúcke pomery sa tu udiala invázia, preto sme vzbudili záujem aj u niekoľkých ľudí z mestského zastupiteľstva. Chceme to vnímať citlivo a múdro. Chceme hľadať príležitosti, ako ľuďom

jasne povedať, kto sme a čo tu chceme, a zároveň nezatvárať sa pred neveriacim svetom a novými kontaktmi. Chceme ľuďom jasne povedať (a žiť tak!), že príbehy sedemnástich ľudí sťahujúcich sa do Revúcej nie sú príbehy o sedemnástich ľuďoch.

Počas týchto mesiacov som si uvedomil, že duchovná zrelosť je meraná tým, ako rýchlo reagujeme na Boží hlas. Zahŕňa to prísť na miesto, kde to, „kto“ ťa o niečo žiada, je dôležitejšie ako to, „čo“ od nás žiada. Verím, že prijatí toto povolanie je len cesta, ktorú si Boh použije, aby nás priviedol na miesto, pre ktoré nás stvoril. A keď už tam raz prídeš a Boh povie, aby si postavil v záhrade búdu a žil tam celý týždeň, bez otázok si začneš zháňať drevo a klince.

Richard Nagypál

Projekt Staleté kořeny

Projekt Staleté kořeny vznikl v koprodukcí těchto partnerských organizací: Nový život 2000 - PrimeNet, České studny z.s., Film21, PTL.

PrimeNet je služba křesťanské organizace Nový život o.p.s. a jedná se o hnutí podnikatelů a profesionálně zaměřených pracujících, kteří se chtějí osobně i profesionálně rozvíjet jako vedoucí. Kromě pravidelných setkání s přednáškou zájmového hosta pořádá diskuzní skupiny, osobní setkání a koučink k profesionálnímu i osobnímu růstu.

<http://www.prime-net.cz/>

České studny z.s. jsou organizací usilující o obnovení potenciálu českého, moravského a slezského národa skrze pořádání výročních slavností, vzdělávacích projektů pro školy a vydávání publikací a filmů. České studny jsou neziskovou organizací, zaměřující se na obnovu českého národa skrze návrat k hodnotám reformace. Jde o odkrytí duchovního dědictví národa a návrat ke starým českým studnám, jako jsou láska k pravdě, vzdělanost, svoboda, milosrdenství a další.

<http://www.ceskestudny.cz/>

Film21 Filmová produkce FILM21 cz od roku 2008 natáčí filmy a videa pro 21. století, tedy především krátko a středometrážní filmy a videa pro on-line a prostředí Internetu. Za sebou má více než 500 reklamních spotů, promovideí, vzdělávacích filmů i polohraných dokumentů.

<http://www.film21.cz/>

PTL, s.r.o. je sociální podnik, který dává druhou šanci lidem se zdravotním hendikepem. Jsme tým vysoce erudovaných lidí se specializací na copywriting, sociální síť, SEO, analytiku a PPC reklamy. Za využití moderních nástrojů optimalizujeme, vylepšujeme a propagujeme webové stránky firem i neziskovek tak, aby byly srozumitelné, konkurenceschopné a přesně na míru jejich cílových skupin.

<http://www.ptl.cz/>

Cílem projektu je přinést do českého národa odkaz našich předků, protože věříme, že je stále aktuální. V letošním roce oslavujeme kulaté výročí založení naší republiky. 100 let Československa. Proto ukazujeme na naše národní kořeny, na nadčasové hodnoty, ze kterých náš národ a naše státnost vyrůstá. Proto jsme připravili sto krátkých videí, které postupně zveřejňujeme na našich webových stránkách staletekoreny.cz, na Facebookových stránkách a na YouTube kanálu. Na zmíněných sítích máme v současné době zveřejněno 52 rozhovorů se zajímavými osobnostmi, celkem máme natoče-

ných 80 příběhů a směřujeme k cíli 100 příběhů ke 100 letům republiky.

Video v součtu mají 700 000 shlédnutí.

Zatím jsme na kampaně a reklamy vydali 87 000 Kč. Tvorba veškerého obsahu projektu Staleté kořeny je pokryta.

Nejvíce sledovaná jsou animovaná videa o Janu Husovi (95 tisíc zhlédnutí na YouTube a 11 tisíc na FB) a o Janu Amosi Komenském (74 tisíc zhlédnutí na YouTube a 26 tisíc na FB) a z příběhových s podnikatelem Pavlem Vímrem (105 tisíc zhlédnutí na YouTube a 2,5 tisíc na FB).

Naším cílem je postupně oslovit všechny české uživatele internetu.

To je možné, ale potřebuje i vaši pomoc a spolupráci. Bez vás to nedokážeme. Sdílejte příběhy, sdílejte videa. Děkujeme za dosavadní sympatie, zájem a podporu.

Sledujte nás na našich sítích a pomozte šířit video obsah Staletých kořenů (www.facebook.com/staletekoreny, www.youtube.com/staletekoreny).

Rozhovory

Na našem YouTube kanálu můžete shlédnout všechna naše dosud zveřejněná videa.

Je jich tam nyní padesát dva, najdete tam rozhovor s panem **Eduardem Stehlíkem, ředitelem odboru pro válečné veterány ministerstva obrany**, který ukazuje na naše kořeny a vidí je v našem křesťanském odkazu, křesťanské víře, v písemnictví, hudbě a tradicích.

„K Čechům patří také nezdolnost a hrdinství. A myslím si, že kdyby Čechové nebyli hrdiny, dobrými vojáky a lidmi, kteří milují svoji vlast a kteří jsou ochotni pro ni položit vlastní život, tak by v tak frekventovaném místě ve středu Evropy už dávno neexistovali.“

Pamětnice Ludmila Hallerová vyzdvihuje českou touhu pro průkopnictví, když říká: *„Češi byli vždycky napřed, vždycky jsme chtěli být u všeho první. To se mi líbí.“*

Europoslankyně Michaela Šojdrová vyznává, jak je pro ni křesťanská víra důležitá v osobním i pracovním životě: *„Já myslím, že naše národní identita je spojená s křesťanskými kořeny, křesťanskou tradicí... Jako poslankyně evropského parlamentu, pro mě je velice důležité vědět, jaká je naše národní identita, abych se o ní mohla opírat v každodenním rozhodování... Moje služba v politice se opírá o víru, víra dává smysl mé práci.“*

Zpěvačka Bára Basiková říká o naší státnosti: *„Sté výročí založení Československé republiky pro mne znamená slávu, protože vlastně je to oslava sto let existence... Myslíme, že jsme velice schopní se spojit proti něčemu, ale jako národ nemáme mnoho schopností, vůle, chuti spojit se pro něco, co by nás někam posunulo.“*

Moderátorka Daniela Drtinová si myslí, že jsme si na republiku ještě nezvykli:

„Identita pro mne je, že někam patřím... Pokud jde o české národní kořeny, tak pro mne vždycky uvěřaly ze základu zdravého selského rozumu.“

Doris Grozdanovičová (foto) – přeživší holocaust, novinářka, spoluzakladatelka Tereziánské iniciativy říká: *Jsem velice pyšná, že jsem viděla T. G. Masaryka, když projížděl Brnem. Nikdy bych se nechtěla odstěhovat jinam, nikdy jsem nechtěla emigrovat – jsem ráda, že jsem to neudělala, protože bych po celý život myslela na to, co se děje tady. Já si velice vážím svobody, protože jsem zažila nesvobodu. Ve svobodě a volnosti může člověk říkat co chce a to pro mne znamená velice mnoho.*

Jannet Oubrechtová – učitelka je hrdá na své kořeny. Říká: *Ve mně oslava 100. výročí ČSR znamená pocit hrdosti a radosti, že máme nějaké kořeny, na které můžu být hrdá a vyvolává to ve mně naději, že je k čemu se vracet. Taková ta globalizace a sjednocování všeho a všech mi trochu rozestírá obraz o Čechách. Česká identita dnes mi připadá jako v mlze a nevidím to pozitivně. Treba to, co vidím dnes okolo sebe ve škole, když jsem teď s dětma.*

Otto a Jiří Bubeníčkovi (foto) – světoví baletní mistři, choreografové vzpomínali na utrpení našeho národa v minulosti.

Otto: *My slavíme tu svobodu pořádáním baletního představení Má vlast, založení Československa před pomníkem Jana Husa - pro mě je to ta svoboda.*

Jiří: *Pro mě je to také ta svoboda, Československo si protřpelo hodně i za minulého režimu, tak pro mě je to především oslava svobody, demokracie.*

Pavel Vimr, majitel výrobního podniku, očekává, že v českých zemích znovu povstanou možná rodinné firmy, ze kterých později vyrostou konglomeráty, které budou požehnáním pro celý svět. Český národ se naučil něco jiného říkat navenek a něco jiného si myslet uvnitř.

Vzdělávací program pro školy

Pro základní školy jsme připravili interaktivní vzdělávací program Staleté kořeny, který ukazuje český stát jako strom. Ten se skládá z kořenů, kmene, větví a listů. Chceme v mladé generaci posílit vědomí národní identity a zajímavou formou jim ukázat na naše duchovní a kulturní dědictví. Vyškolili jsme třicet pět lektorů, kteří se věnují etickým a preventivním programům a ti jsou nyní připraveni tento speciální program realizovat ve školách. Oslovili jsme všech 4300 základních škol s nabídkou programu Staletých kořenů a učitelé si sami vyberou a pozvou lektora na zajištění tohoto programu. V současné době máme objednáno kolem 150 programů a 12 z nich už bylo zrealizováno v rámci pilotáže. Také se podařilo sehnat sponzory na výrobu velkých tištěných samolepek na zeď, obložení či dveře, takže školám zůstane hlavní myšlenka vzdělávacího programu zachována po delší čas. Zde se můžete podívat, jak program vypadá: <https://digifolio.rvp.cz/view/view.php?id=14294>.

Pokud máte zájem o tento program ve škole, kam chodí vaše děti, napište na info@staletekoreny.cz.

Pamětní mince

Nechali jsem vyrobit 500 kusů pamětních mincí. Budeme je dávat těm, kdo se zapojí do projektu Staleté kořeny, především těm, kdo natočí příběh o tom, co pro něj znamená výročí založení ČSR a jak se v životě „potkal“ s „kořenovými“ hodnotami (pravdou, vírou, svobodou a důstojností). Také těm, kdo podpoří částkou 1000 Kč a více náš projekt, zašleme tuto pěknou minci.

Crowdfunding

(česky skupinové financování)
Dne 17. srpna jsme zahájili crowdfunding, při kterém chceme nadchnout mnoho běžných lidí, Čechů pro myšlenku obnovy našeho národa skrze návrat k reformač-

ním a prvorepublikovým hodnotám. Do 28. srpna se vybralo 106 495 Kč. Naším cílem není jen získat peníze na další rozvoj projektu, ale získat partnery a přátele, kteří se společně stanou hybnou silou ve společnosti, která bude přinášet změnu na všech společenských úrovních. Pokud se chcete zapojit, kontaktujte nás na níže uvedených adresách.

Pokud chcete finančně podpořit projekt Staleté kořeny, můžete tak učinit buď běžným převodem prostředků, anebo skrze platební bránu na tomto odkaze: <http://darcovstvi.org/duchovni-de-dictvi>.

Citávi

„Státy se udržují těmi ideály, z nichž se zrodily.“ T. G. Masaryk

„Naše úsilí politické je pokračováním reformace; americká ústava, přejatá Evropou, přímo vyrostla z reformace a úsilí o svobodu náboženskou. Kdo je nábožensky svobodný, kdo má správné náboženství, ten nalezne správně cestu politickou.“

A naopak, svoboda politická umožňuje svobodu náboženskou. Jakmile domůžeme se politické svobody, bude prým naším krokem rozluka státu od církve; náboženství musí být jako Husovi věci svědomí a ne politiky.“ T. G. Masaryk

Jak nás můžete podpořit?

- Sdílejte videa
- Napište nám své nápady
- Pomozte zorganizovat Výroční slavnost ve vaší obci
- Podpořte projekt finančně na účtu číslo: 2401115713/2010 Variabilní symbol 105
- Nahrajte na naše webové stránky svůj příběh. Jak jste se vy osobně setkali s pravdou, vírou, svobodou či důstojností a pošlete na něj odkaz svým přátelům. Projekt pořádají v koprodukcii tyto organizace: PrimeNet, České studny z. s., Film 21., PTL a další partneři. Kontaktujte nás: info@staletekoreny.cz, produkce@staletekoreny.cz, telefon: 724 336 156, www.staletekoreny.cz

OLIVETOUR

*Váš specialista na Izrael
a Blízký východ*

NABÍDKA ZÁJEZDŮ JARO 2019

Zájezdy s odletem z Prahy

To nejlepší z Izraele

vhodný pro učitele, v období jarních prázdnin v Čechách i na Slovensku

3.-10. 2. 2019

19 590 Kč + 120 USD

Izrael s odpočinkem

u Rudého moře

poznávací zájezd s pobytem u Rudého moře

24. 2. - 3. 3. 2019

21 590 Kč + 120 USD

Krásy Izraele II

okruh Judska a Samařska novinka s vyjimečným programem

10.-19. 5. 2019

22 890 Kč + 160 USD

Zájezdy s odjezdem

z Brna/Bratislavy

a odletem z Vídně

Izrael – země Bible

základní poznávací zájezd

25. 3. - 1. 4. 2019

20 490 Kč + 120 USD

Izrael – po stopách

Markova evangelia

v období těsně před Velikonocemi

10.-18. 4. 2019

20 890 Kč + 120 USD

Sledujte nás také na facebooku, kde naleznete aktuální informace, zajímavosti, fotografie a videa
CA Olivetour - specialista na Izrael

Detailní programy uvedených zájezdů, jakožto i nabídku specializovaných zájezdů do Izraele zaměřených na židovské svátky, na biblickou historii, a také na jiné země naleznete na našich internetových stránkách

www.olivetour.cz

Muzikál Zaslúbená zem

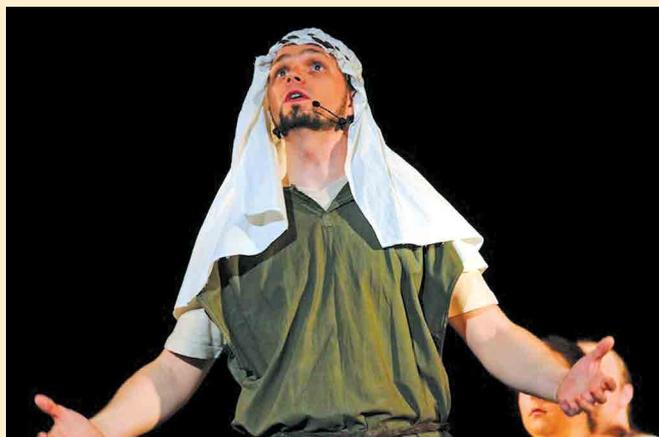
Milujem slovenské kresťanské spoločenstvo na Dolnej zemi. Najprv to bola pre mňa oblasť úplne neznáma. Koncom minulého storočia však pozvali našu skupinu Matuzalem do Kysáča a mohol som začať objavovať a spoznávať množstvo skupinu slovenských zborov v Juhoslávii. Odvtedy vždy, keď sa niečo zrodilo v hudobnej dielni nášho bratislavského zboru BJB, som sa snažil prísť s tým povzbudiť tieto dolnozemske zborov.

Tak to bolo aj vtedy, keď sme vytvorili a nacvičili so zapálenými mladými kresťanmi z viacerých bratislavských zborov muzikál Zaslúbená zem. Išlo v ňom o hudobno-dramatické stvárnenie známeho starozákonného biblického príbehu o vyvedení izraelského národa z egyptského otroctva až po príchod do Zaslúbenej zeme. Keď som si uvedomil, ako tento muzikál oslovuje prítomných divákov v celom Česku i Slovensku, zatúžil som s ním ísť aj na Dolnú zem.

Zavolať som osvedčenej spojkke – bratovi Jankovi Nvôtovi z Báčskeho Petrovca, ktorý bol v tom čase predsedom slovenských dolnozemských baptistov, a nechal som sa pozvať. On sa potešil mojej ponuke, ale povedal, že si to musí najprv nechať schváliť domácimi zborami. Keď sa dlho neozýval, ozval som sa ja. So smutným hlasom mi oznámil, že bratstvo môj návrh neprijalo a on ho musí rešpektovať.

Myslel som si, že dostatočne poznám ľudí v týchto zboroch, a preto ma to zaskočilo. Povedal som si, že trochu počkám a skúsím to znova. Keď sa po čase zopakovalo to isté, začal som pátrať po príčinách. Zistil som, že príčinou boli hlavne dve veci. Strach z neznámych a snaha zabrániť, aby sa niečo zlé dostalo do ich zborov. Veľmi som im rozumel, lebo po zmene režimu sa do Juhoslávie dostalo popri mnohých vzácnych duchovných posloch evanjelia aj mnoho nečistého.

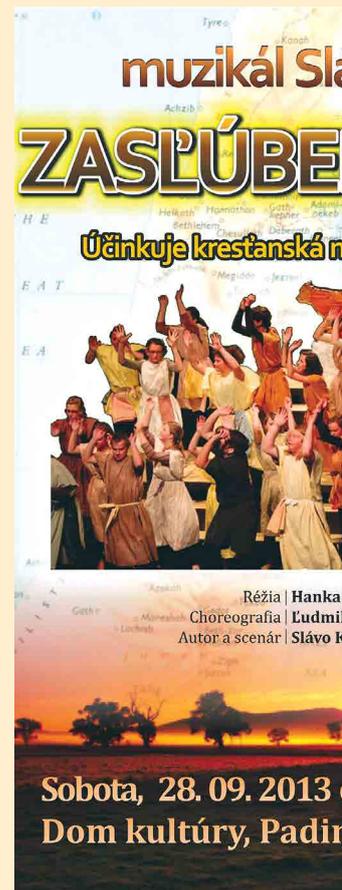
A pri predstave, že muzikál je vlastne hudobno-spevácke DIVADLO, určite mnohým naskakovala husia koža. Nemal som to bratstvu za zlé, ale začal som hľadať možnosť, ako ich presvedčiť o opaku. Jeden mladý brat z Padiny si našiel zamestnanie na Slovensku a vo svojom voľnom čase navštívil spomínaný muzikál v bratislavskom kultúrnom dome

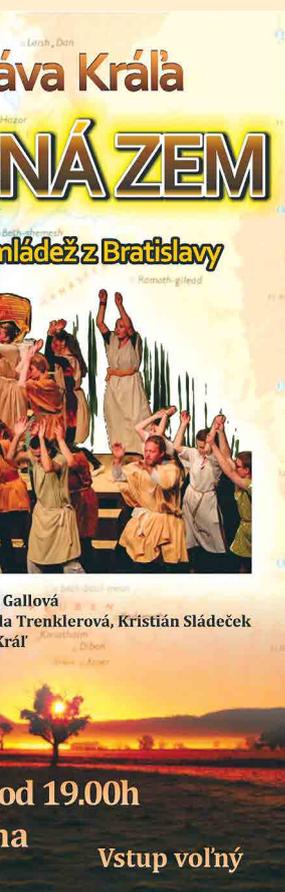
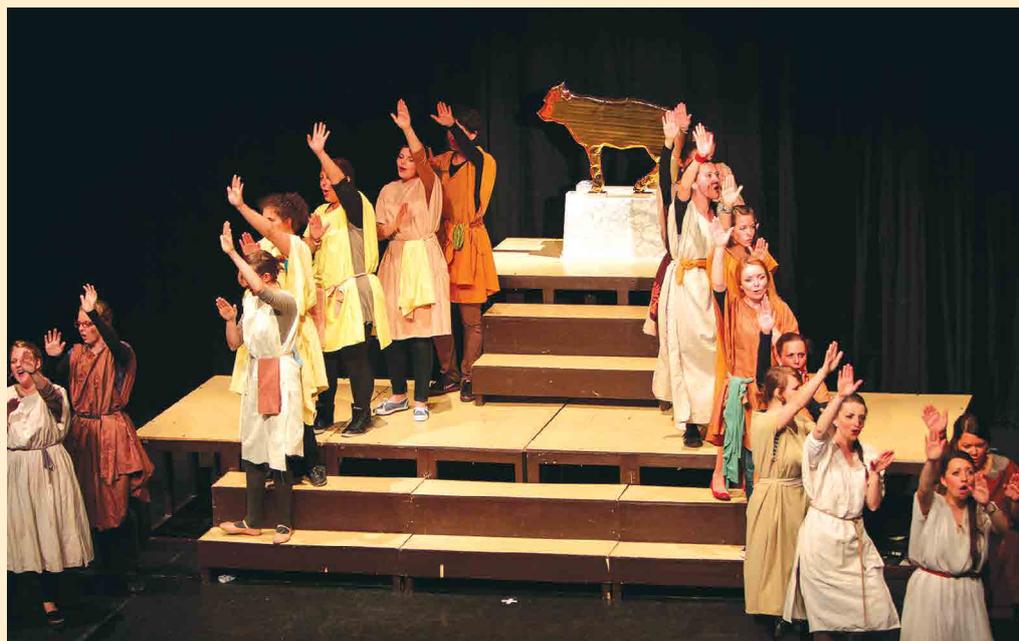
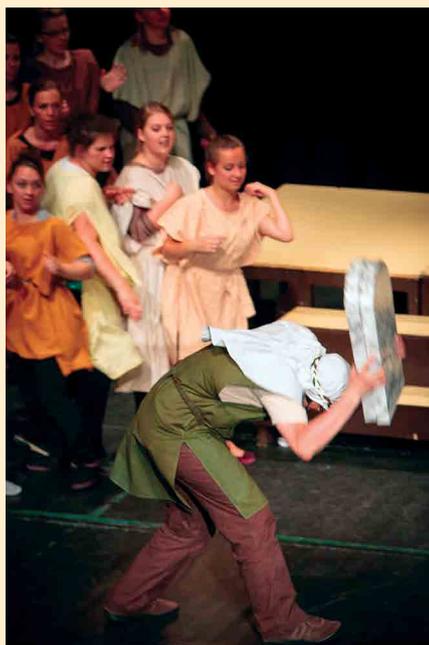

Andrej Mišina v úlohe Mojžiša

v Petržalke. Bol ním taký nadšený, že hneď telefonoval svojmu otcovi do Padiny, ktorý bol vedúcim charizmatického zboru Sion. O chvíľku som už bol v spojení s pastorm Martinom Širkom, ktorý mi oznámil, že chce pozvať naše muzikálové teleso do ich domu kultúry a chcel by viesť naše podmienky. Na všetkom sme sa rýchlo dohodli, ale keď som vyslovil požiadavku, že by sme boli radi, keby nám mohli preplatiť náklady na dopravu autobusom vo výške dvetisíc Eur, nastalo ticho. Povedal: „My sa dokážeme o vás postarať, pokiaľ ide o ubytovanie, stravu, prenájom kultúrneho domu, ale tie peniaze naozaj nemáme. Žiaľ, nemôžeme vás pozvať.“ Tak sa to pekne rozbiehalo

a zrazu je tu problém? Vedel som, že sa to nemôže takto skončiť. Ešte poriadne ani nedokončil poslednú vetu, keď som mu povedal: „Brat môj, nechceš mi vari povedať, že peniaze budú rozhodovať o tom, či k vám prideme, alebo nie. Ved by spyšneli, že majú takú veľkú moc. Urobím všetko, aby som peniaze niekde zohnal.“ Použil som síce výraz „niekde“, ale už som si predstavoval konkrétnych bratov a sestry z nášho zboru, ktorí by mi mohli pomôcť tento problém zlikvidovať. A naozaj. O chvíľku som už požadovanú sumu mal vo vrecku. Potom som bratovi Martinovi poslal videozáznam celého muzikálu, aby mal lepšiu predstavu, koho vlastne pozýva. O chvíľku mi telefonoval, že má prosbu. Medzi našimi mladými účinkujúcimi bol Števo Synovec, ktorý mal dlhé vlasy.

Scény z muzikálu:

Káleba a Józuu chcú ukameňovať

(ľavá strana hore)

Horká voda na púšti (ľavá strana dolu)

Plagát k muzikálu z roku 2013

Mojžiš rozbíja dosky

a **Tanec pred zlatým telatom**

(vpravo hore)

Dlhovlasý Števo Synovec (vpravo)

Martin Širka (foto v strede)

Janko Nvôta (foto dolu)

Kazateľ ma poprosil, či by si ich nemohol ostrihať. Zdôvodnil to tým, že to môže mať negatívny vplyv na ich mládež.

Mne osobne sa na Števovi práve tieto dlhé vlasy páčili, lebo presne zapadali do doby, ktorú sme stvárnili. Ale aj tak som išiel za ním a povedal

som, čo je vo veci. Števo ma zaskočil svojou reakciou: „Urobím, ako povieš ty. Ak mi povieš, aby som sa ostrihal, urobím to.“ Taký som bol nadšený jeho postojom, že som to hneď oznámil kazateľovi do Padiny. Moje nadšenie asi prešlo aj naňho, lebo od svojej požiadavky hneď odstúpil.

Neskôr mi kazateľ Martin dal k dispozícii jedného mladého brata, ktorý by mohol vybaviť aj iné miesta v Srbsku pre náš muzikál. Keď mi povedal jeho meno, zasmial som sa celkom nahlas: „Brat Martin, ved toho tebou navrhovaného spolupracovníka dobre poznám.

Ten má dlhšie vlasy ako náš Števo.“ Kazateľ sa na chvíľu odmlčal a povedal: „Naozaj? Ani som si to nevšimol.“ Keď sme boli v kovačickej reštaurácii na spoločnom obede, prišli za mnou naši účinkujúci a chvejúcim sa hlasom mi oznámili, že Dado, hlavný rozprávač, stratil hlas. Myslel som si, že prehánajú a nejaká hašlerka to jeho zachrípnutie vylieči. Ale keď som sa Dada opýtal, čo je na tom pravdy, len nemo otvoril ústa a rukami ukázal, že je úplne bez hlasu. Zle je. O pár hodín sa predsa začína predstavenie. Hneď som to

povedal režisérke, ktorá si zvolala všetkých muzikálcov. Hanka náročnú a dlhú Dadovu rolu rozdelila na tri časti a požiadala, nech sa prihlási, kto by chcel Dada zastúpiť. Postupne sa traja aj prihlásili. Chcel som im to ulahčiť a povedal som, že pred predstavením vystúpim pred divákov a poviem, čo sa stalo, a preto títo traja náhradníci budú všetok text čítať z papiera. Mladí sa vzbúрили: „Prečo by sme to mali čítať, povieme to všetko naspamäť.“

Na večernom vystúpení nikoho z divákov ani len nenapadlo, že tí rozprávači sú len narýchlo zorganizovaní náhradníci. Po Padine sme s muzikálom išli do Kysáča, kde nás prijali s otvorenou náručou a bohato prestretými stolmi, akoby sme nejedli aspoň tri dni.

Pred nami bol ešte Báčsky Petrovec, centrum Slovákov na Dolnej zemi. Na začiatku som písal, že naši bratia nás neprijali. To ma však neodradilo a dostal som radu, aby som sa obrátil na KES. Toto Kresťanské evanjelizačné stredisko je naddennomináčné, takže tam by som mohol mať úspech. A naozaj. Jeho riaditeľ našu ponuku prijal a hneď poveril svojho pracovníka, aby to za KES zorganizoval. Vtedy som si pripomenul slová z 2. žalmu: „Ten, ktorý býva v nebesiach, sa smeje.“ Ten poverený pracovník KESu bol totiž Janko Nvôta. Ten Janko Nvôta, ktorý nás ako predstaviteľ baptistických zborov prijať nemohol. Milujem slovenské zbory na Dolnej zemi. Veľmi si vážim bratov, ktorí sa snažia o čistotu Božieho slova. Pán Boh vidí do ich srdca, a preto ma o dva týždne potešil telefonát práve z báčskopetrovského zboru, v ktorom jedna sestra s radosťou prezradila, že šiesti ľudia, ktorí pred časom prestali chodiť do ich zboru a ktorí na muzikál do domu kultúry v Petrovci prišli, sa po jeho zhladnutí do ich zboru vrátili.

Pripravil Slávo Král

Pozvěme Česko na rande v únoru 2019

Dejme každému páru v ČR možnost přijít na kurz
Manželské večery v okolí svého bydliště.

Sháníme nové vedoucí!

Pojďme ukázat, že církev má odpovědi na to, co lidi trápí.

- 1 Zúčastněte se semináře** pro nové i zkušené vedoucí (přihlášky sem-mv.idem.cz):
 - > **Nové Město nad Metují** 6. 10. 2018
 - > **Ostrava** 1. 12. 2018
 - > **Brno** 13. 10. 2018
 - > **Online** živě 13. 10. a 1. 12. 2018
- 2 Uspořádejte kurz** tak, aby začínal v **Týdnu manželství 11.-15. února 2019. Pořádání je jednoduché** – dodáme příručku vedoucího, prezentace na DVD, příručky účastníka, pozvánky, podporu propagace i pomoc koordinátorů. Vy se postaráte o jídlo a hosty.
- 3 Ozvěte se nám**, rádi poradíme a odpovíme na jakékoli dotazy (kontakty jsou níže).

Co zajistíme my?

Sponzory na **celostátní propagaci**

Ohlasy na tradičních i sociálních **médiích**

Vyjádření podpory od **známých osobností**

Materiály - pozvánky, videa, články i svědectví

Šíření skrze partnery včetně **Týdne manželství**

Online reklamu

Co je kurz Manželské večery?

- > Nezisková série 8 večerů, kterou už v ČR prošlo **přes 10.000 účastníků** na více než 120 místech ([mapka zde](#)) zajištěných 12 různými církvemi. Každý večer má 3 části:
- > **1. Romantická večeře** ve dvou, jako na rande – s hudbou, svíčkami, u stolků pro dva
- > **2. Praktické prezentace** například o naslouchání, řešení konfliktů, odpuštění, jazycích lásky či sexu
- > **3. Diskuse v páru** - jádrem večera je rozhovor jen ve dvou o otázkách z příruček, s kávou a dezertem
- > Kurz je založený na křesťanských principech, ale jeho obsah je určen **pro úplně každý pár**.

Kdo Manželské večery organizuje?

Kancelář kurzů Alfa (pod [KMS](#)) řízená zástupci různých církví. Partnery kampaně jsou [Národní Týden Manželství](#), Rodinný svaz ČR, Apoštolská církev, Bratrská jednota baptistů, Církev bratrská, Evangelická církev metodistická, Křesťanská společnost, Slovo života, nadace Credo... a jednáme s dalšími.

www.manzelskevecery.cz

jakub.guttner@gmail.com

+420 733 627 409 (Dagmar)

Srdečně vás pozdravujem znova zo Zomby, kde sa už začalo obdobie zimy. To znamená, že v najbližších dvoch mesiacoch tu nebude veľa pršať a teploty budú nižšie. Počas dňa sa teplota ešte vyšplhá na približne 20 °C. Ráno a večer už musíme nosiť teplejšie oblečenie, lebo teplota klesne na 9 °C.

V súčasnosti sa okrem zdokonaľovania v jazyku venujem jazdeniu autom. Som vďačná za to, že v autoškole ma prideliť k veriace-mu inštruktorovi, ktorý so mnou každé poobedie zvlášť preberal celú teoretickú časť po anglicky. Ďalej som vďačná Pánu Bohu za úspešné zvládnutie testov a že som dostala študentský vodičský preukaz. Tu sa jazdí na opačnej strane a rýchlosti radíme ľavou rukou. Krajina je kopcovitá, takže budem musieť veľa jazdiť, kým si zvyknem... Som rada, že sme si tu našli aj novú lektorku jazyka, volá sa Zubeda (viď. obrázok). Je veriaca a pomáha mi s osvojením jazyka čičeva. Napriek tomu, že je ešte mladá – má ukončenú strednú školu – vie dobre vysvetľovať gramatiku. Zatiaľ sa stretávame trikrát do týždňa.

Je pravda, že proces adaptácie a dvojročná príprava na službu nie sú vždy bez problémov. Napr. frustrácia, keď veci nejdú tak, ako by mali ísť... Veľmi mi pomohla prednáška o tom, ako sa tieto problémy zvládajú, o ktorú sa s nami podelil nový misijný spolupracovník zodpovedný za misionárov – Joachim Jenny.

Prišiel k nám na pár dní vo februári z Liebenzelskej misie, aby nás posmelil a povedal nám niekoľko užitočných vecí, ktoré nám pomôžu prekonať kultúrny stres. Odvtedy sme s ním v kontakte raz do mesiaca.

Deň detí

Jedno zvláštne podujatie, na ktorom som sa v apríli mohla zúčastniť, bol Deň detí v rámci videckého projektu v Ubwenzi. Zide sa vždy veľký počet účastníkov, no tentokrát prišlo až 650 detí. V kuchyni pripravovali jedlo - ryžu, fazuľu a dusenú kapustu - pre cca 700 ľudí. S programom nám pomohla aj skupina nemeckej mládeže, ktorá tu bola na krátkej misijnej ceste. Pripravili dve scény na tému Peter vyslobodený z väzenia. Prišli do Malawi z Liebenzelskej misijnej školy, aby

(Dodaná inzercia)

Služba v Malawi

tu získali skúsenosti z každodenného života misionárov na vidieku.

Nový detský klub

Príbeh o Petrovi sme ešte raz prebrali v malých skupinách, kde sme sa naučili aj biblický verš: „Čo je nemožné ľuďom, je možné Bohu“ (Lk 18,27). Program samozrejme obohatili aj mnohé piesne a hry. Pre mňa bolo výnimočným zážitkom, že prišla aj moja bývalá učiteľka, ktorú som navštívila aj doma v kruhu jej rodiny. Bolo dobré, že sa zaujímala o našu službu, a čo je hlavné, jeden z našich spolupracovníkov sa jej opýtal, či by nechcela viesť klub detí v dedine, kde žije. Samozrejme, že by jej pomáhali viacerí dobrovoľníci, ale zodpovednosť za klub by ležala na jej pleciah. Najprv váhala, ale keď sme ju posmelili a uistili, že má schopnosti pre túto službu, povedala, že súhlasí, ale prekonzultuje to ešte so svojím manželom. Neskôr mi napísala, že manžel súhlasí, a teda prijíma túto službu. Sme veľmi vďační, že sa takto rozhodla. Pre úlohu dobrovoľníčky bude musieť absolvovať školenie a potrebné bude aj ďalšie posmelovanie k službe a samozrejme aj modlitby.

Návšteva detského centra

V marci som prežila ďalšiu výnimočnú návštevu v jednom detskom centre spojenom s detským domovom v malej obci Mdeke severne od Blantyre. Je to najmladší domov nemeckej misijnej organizácie „To all nations“ v Malawi. Spoznala som ich cez Biblickú školu z Brake ešte v roku 2016, keď som bola v tejto krajine po prvýkrát. Bola to veľká radosť hrať sa s deťmi a precvičovať si s nimi jazyk čičeva. Zaujalo ich najmä vytváranie rôznych zvieratiek z balónikov. Ešte niečo bolo pre mňa veľkým darom od Pána Boha pri tejto návšteve. V posledný deň som sa zúčastnila jedného seminára na tému Dieťa, ktoré prežilo traumu. Veľa som sa naučila o tomto probléme, čo iste využijem vo svojej budúcej službe. Prednášala jedna duchovná poradkyňa, ktorá sa už sedem rokov venuje deťom. Okrem kvalitných

teoretických vedomostí má mnoho skúseností z praxe. Je totiž dôležité vedieť pochopiť, čo sa odohráva v mozgu dieťaťa, ktoré prežilo traumu, aby sme lepšie pochopili, prečo sa správa tak, ako sa správa.

V detskom domove je cca 30 detí, ktoré sú rozdelené medzi dva manželské páry z Malawi. Obidve skupiny fungujú ako veľká rodina, manželské

páry vychovávajú osvojené deti so svojimi vlastnými deťmi. Deti pomáhajú s domácimi prácami a väčšie deti pomáhajú menším.

Doobeda väčších odviezť školský autobus do školy a menších do škôlky. Poobede sú rôzne aktivity: môžu čítať v knižnici, hrať sa na ihrisku, chlapi môžu kosiť trávu mačetať, hrať futbal alebo iné loptové hry, vyrábať niečo vlastnými rukami, hrať spoločenské hry. Pravidelne majú aj stíšená a podujatia v cirkevnom zbore. Tieto deti boli zachránené z vlastných rodín kvôli zlým podmienkam. Nie náhodou vybrali pre tento domov meno: „Malo a Mcherezo“ – Miesto ochrany alebo útočisko.

Detský domov je spojený s denným detským centrom. To znamená, že po vyučovaní prídu sem aj ďalšie deti, ktoré sa tu naobedujú, osprchujú, vyperú si šaty, zúčastnia sa na programoch a potom idú peši domov. O niektorých sa stará teta, stará mama, o niektorých zasa iní rodinní príslušníci. Väčšina rodín nie je stabilná a chýba otec.

Mnohokrát príbuzní prichýlia deti len z donútenia. Sú to siroty a polosiroty, ktorým chýba láska a potrebná podpora. Preto má veľký význam, že misia hľadá pre každé dieťa, ktoré sa dostane do tohto programu, dvoch podporovateľov: jeden z nich mesačne hradí stravu a druhý náklady na školu. Takto vedú umožniť znevýhodneným deťom, aby jedenkrát do dňa mali teplé jedlo a olovrant a aby mohli chodiť do školy.

Zomba

S Katie sme veľmi vďačné za náš nový a priestranný domov, ktorý je zvnútra pestrofarebný. Každá z nás má svoju izbu, máme hostovskú izbu, kanceláriu a obývačku. Ale najlepšia vec je, že u nás iba málokedy nie je elektrina, keďže bývame v blízkosti prezidentského paláca a odoberáme prúd z toho istého zdroja ako palác. Zomba bola prvým hlavným mestom v období kolonizácie. V meste je často výpadok elektriny. Mnohé obchody môžu fungovať len s generátorom. Kvôli bezpečnosti strážia v noci domy noční dozorcovia. Aj my využívame túto službu. Okrem toho máme poplašné zariadenie, dvoch psov a na každom okne mreže. Zomba je známa svojou univerzitou — Chancellor College, krásnou zeleňou, botanicou záhradou a trhmi, kde je vždy dostatok čerstvej zeleniny a ovocia. Som rada, že okrem bohoslužby v jazyku čičeva môžem chodiť aj na anglické bohoslužby. Občas sa zapájam do služby spevom. S Katie navštevujeme hlavne tunajší zbor baptistov, kde sme si už našli aj priateľov. Spriatelila som sa s jednou Holanďankou a Kórejčankou. Vo štvrtok doobeda mávame medzinárodnú skupinu žien, kde študujeme Písmo, spolu sa modlíme, zhovárime sa a upevňujeme vzťahy. Obzvlášť som vďačná za Moniku, ktorá pochádza zo Slovenska, ale aj ostatné ženy sú veľmi milé. Zrátala som, koľko rôznych krajín je tam ešte zastúpených: Nemecko, Holandsko, Vietnam, Južná Kórea, Malawi, Južná Afrika, Etiópia. Spomedzi nás nikto nemá materinský jazyk anglický, napriek tomu si dobre rozumieme. Pre všetkých nás je veľkým požehnaním, že máme možnosť duchovne rásť. Potrebujeme to. **Ďakujeme za vaše modlitby a že stojíte pri nás v našej službe!**

Silvi Kevezsda

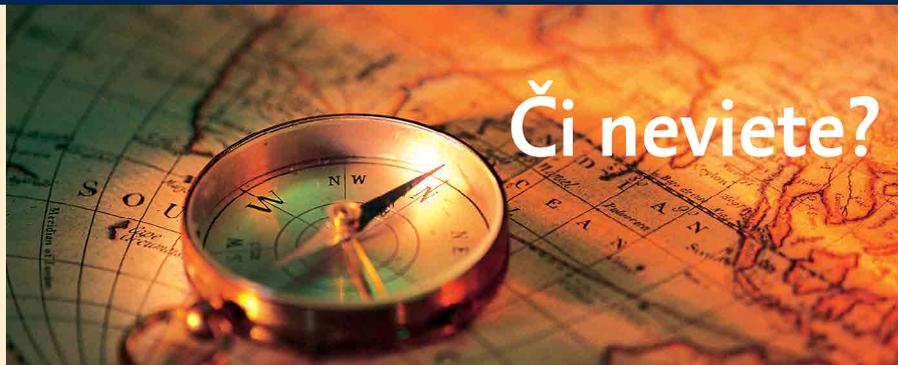

Je podzim

Není to nic zvláštního, že na podzim sklízíme úrodu. Myslím, že to děláme velmi rádi. Trháme krásně vybarvená jablka. Je nádherné pro naše oči vidět všechny ty barvy různých plodů. Když se opravdu podzimní dny vydaří, málo kdo z nich nemá radost. K tomu ještě ty nádherné stromy. Jejich listy se barví do nevidaných odstínů. Podzim je období sklizně a dozrávání. Dnes jsem šla sbírat napadané ořechy. Některé byly velké a vypadaly opravdu zdravě, jiné byly menší, ale také se zdálo, že jádro bude v pořádku. Jiné však se mi vůbec nelíbily. Byly plesnivé a dokonce už černé. Zatímco jsem všechny ty krásné a zdravé ořechy dávala do nádoby, dívám se na ty ostatní. Co s nimi? Přesně tak, nic jiného si nezaslouží, než je hned (ty, co jenom spadly ze stromu) vyhodit do popelnice! Je to smutné. Některé přinesly užitek a jiné jsou k ničemu. Nebyla bych to já, aby mne to nepřivedlo k zamýšlení, kam patřím já. Jaký užitek přináší můj život? Každý z nás by byl určitě moc rád, aby byl naším Pánem pochválen. No a tak nevím... najednou mi je těch plesnivých a zčernalých ořechů líto. Uvědomuji si, že se někdy také podobám i jim. Často si připadám tak prázdná, jako by ve mně nebylo ani žádné jádro.

Ne, ... nechci se dostat do pesimistické nálady. Vždyť tady uprostřed těch zkažených ořechů jsou i ty krásné a tak lahodné. Nikdo z nás se nevyhne tomu, že něco v životě pokazí, ale důležité je to napravit. Připomínám si verše z Bible. O tom, jak je rozdělováno zrna od nepotřebných plev. Rozdělování ovcí od kozlů. A také lidé, někteří přijdou do slávy s Ježíšem a jiní ne. Opravdu, nejlepší je mít v sobě to sladké jádro. S tím nám náš Pán určitě rád pomůže. Uvědomuji si, že chci být užitečná. Pane, ty o mě všechno víš, děkuji. S novou radostí a vděčností sbírám další ořechy.

Dana Jersáková

Či nevíete?

V Prvom lite do Korintu píše apoštol Pavol: Či nevíete, že vaše telo je chrámom Ducha Svätého, ktorý je vo vás, ktorého máte od Boha, a že nie ste sami svoji? Veď veľmi drahó ste boli kúpení! Oslávte teda Boha svojím telom i svojím duchom, čo oboje náleží Bohu“ (1Kor 6, 19 – 20).

Apoštol sa pýta Korintanov, ale aj nás: „Či nevíete?“ Teda predpokladá, že vieme! Ale vieme to všetci? Možno to vieme, čítali sme to mnohokrát, ale v plnej miere si to neuvedomujeme. Keby to tak bolo, náš osobný postoj k Pánovi, naše konanie, myslenie, reči – všetko by bolo celkom iné. Nie sme sami svoji, lebo sme boli drahó kúpení! Ak sme odovzdali Pánovi Ježišovi svoj život, tak si na nás robí nárok, sme Jeho vlastníctvom. Použijem prirovnanie. S manželom sme si postavili pred štyridsiatimi rokmi dom. Je to naše vlastníctvo. Preto vôbec nerozmýšľame, či tam to alebo ono môžeme mať, aké pohodlie si urobíme, koho v ňom ubytujeme. Je to pre nás samozrejme. Aj pre nášho Pána je teda úplne samozrejme, že sme Jeho vlastníctvom (lebo si nás kúpil za veľmi vysokú cenu), že všetko, čo sme a čo máme, chce používať pre seba a svoju službu prostredníctvom nás. Chce vymeniť naše staré myslenie, staré zvyky, naše city, chůtky, naše sympatie a nesympatie za **všetko nové** podľa svojho „vkusu“, podľa svojej vôle. Tieto zmeny však môžu nastať v našom živote a v srdci len vtedy, keď sa vzdáme svojej vlastnej vlády. A to nejde bez bolesti, bez bojov v našom vnútri.

Keď som pracovala s deťmi v misii, používala som na vysvetlenie obraz srdca. V prvom srdci bolo kreslo, v ktorom sedel človek a všetko sa točilo okolo neho. Vládlo tam len jeho „Ja, ja, ja“. V druhom srdci boli dve kreslá, kde síce v jednom už sedel Pán Ježiš, ale delil sa o vládu s človekom, ktorý Mu ešte neodovzdal každú oblasť svojho života. V treťom srdci bolo opäť len jedno kreslo, ale sedel v ňom Pán Ježiš a zvrchovane vládol v živote človeka, ktorý Mu odovzdal všetko, celé svoje srdce.

Nedávno nastala u nás doma situácia, že možno naše deti prídu k nám bývať. Rozmýšľala som, aké zmeny nastanú, čo budeme musieť vymeniť, akých vecí, ktoré mám rada, pri ktorých je moje srdce, sa budem musieť vzdať. Iste je to slabé prirovnanie, ale aspoň trochu to pripomína ochotu vyprázdňovať svoje srdce, vzdávať sa vlády nad svojím životom a prenechávať vládu Pánovi Ježišovi.

Veľmi by som si priała, aby aj počas dní,

ktoré budeme prežívať na tábore seniorov v Račkovej, Pán menil a zmenil naše srdcia, aby téma Telo – chrám Ducha nielen zaujala našu myseľ, ale ovládla a úplne zmenila náš postoj a vzťah k nášmu Pánovi. Aby to, čo vyjadrila Mária Rafajová v básni: „Už nejsem já, ni já a TY, ni Ty a já, jsi TY“, bolo pravdou v mojom živote aj v živote každého z nás.

*Úvod k modlitbám pri stretnutí seniorov v Račkovej doline
D. Štepitová*

Komu bylo odpuštěno, měl by odpustit

„Snášejte se navzájem a odpouštějte si, má-li kdo něco proti druhému. Jako Pán odpustil vám, odpouštějte i vy“ (Koloslým 3, 13).

Chceš prokazovat lidem milost? Právě to od nás Bůh chce, ale není vždy snadné si to připomínat a konat, protože se často zaměřujeme sami na sebe.

Někdy je snazší být sobecký než milostivý. Ty třeba spíše vnímáš jen to, že ti účetní v prodejně potravin svou pomalostí o pět minut naruší tvůj denní program, a nenapadne tě, že možná má co dělat, aby si udržel zaměstnání, nebo že zrovna pět minut předtím dostal tu nejhorší zprávu v životě. V některé ženě ve své rodině možná vidíš jen někoho, kdo ti drásá nervy nebo kdo z tebe jenom tahá peníze, ale ušlo ti, že je v zoufalé situaci a plná beznaděje.

Na dálnici ti kdosi vjel do cesty a je pro tebe ztělesněním satana, a on je to třeba jenom človíček, který nemá všech pět pohromadě a potřebuje, aby mu někdo ukázal Boží lásku. Všichni jsme prostáčky, kteří ji potřebují. Právě kvůli tomu přišel Ježíš Kristus na tento svět. A prokazovat lidem milost znamená připomínat si, co pro nás Bůh udělal. Vrcholem toho, jak nám prokazuje milost, je odpuštění.

A právě tak pro nás je vrcholným způsobem prokazování milosti bližním to, že jim odpouštíme.

V listu Koloslým 3, 13 se praví: „Snášejte se navzájem a odpouštějte si, má-li kdo něco proti druhému. Jako Pán odpustil vám, odpouštějte i vy...“

Lidé se mne často ptají: „Jak mohu najít sílu k odpuštění? V sobě ji nemám.“ Já také ne! Jedinou pomocí, jak ji získat, je připomínat si, kolik toho Ježíš odpustil mně. Když si

to připomenu, daruje mi sílu a milost, abych dokázal odpouštět jiným.

Kláře Bartonové, která založila Americký červený kříž, připomněla jedna přítelkyně cosi zvlášť krutého, co jí kdosi před lety provedl. Bartonová se chovala, jako by se ani nepamatovala. „Ty si na to nevzpomínáš?“ ptala se kamarádka. Klářina slavná odpověď zněla: „Ne. Vzpomínám si zřetelně na to, že jsem to té osobě odpustila.“

Co potřebuješ, abys uměl odpouštět? Uvědomit si, že když to nebudeš dělat, připravíš se až do konce života o potěšení sdílet Boží pohled, protože se neodpuštěním zasekneš v minulosti. Odpouštět potřebuješ kvůli sobě samému, abys mohl v životě vykročit dál. Odpustit neznamená prohlásit, že to, co někdo udělal, bylo správné, nebo že by to, co se stalo, nemělo mít žádné důsledky. Znamená to jenom, že odhodíš hněv a zranění a předáš celou tu záležitost Bohu, abys mohl s jeho pomocí pokračovat v plnění záměru, který má s tvým životem.

Pokud ti to připadá nemožné, pokud máš pocit, že nedokážeš být vůči někomu milostivý, připomeň si jen jedno: **tobě Ježíš odpustil**. A když si připomeněš milost, kterou Bůh prokázal tobě, dodá ti to sílu být milostivý a odpouštět jiným.

Rick Warren

Všude jen samý strach a úzkost

Byl to pro mne boj o přežití. Již delší dobu mám na srdci, podělit se s vámi o svědectví, co dělal a dělá v mém životě Ježíš. Už jsem psala dříve do Echa (sborový zpravodaj – pozn. redakce), jak se mi Ježíš dal poznat a jak Ho miluji, ale děly se věci, které nebyly v pořádku. Nedokázala jsem se vymanit z „nedělního křesťanství“. Kázání ke mně promlouvala, moje víra rostla, ale než jsem došla domů ze shromáždění, začala jsem žít jako bez Boha. Četla jsem si z Bible denně, to ano, modlila se, ale to bylo vše, kam jsem Ho pustila. Vše ostatní jsem si žila sama. Mnohokrát jsem měla touhu, aby Jeho slovo žilo v mém celém životě, ale satan mě v tomto vždycky dostal - ať už klamem o fanatismu, nebo strachem a pýchou, že Boží slovo nebude fungovat. Byla jsem stále ještě svázaná mnoha věcmi z minulosti. Nejhorší to bylo se strachem, který naplno ovládal můj život již od dospívání. Dostal se prakticky do všech oblastí mého života a z mého života se stalo peklo. Jen pár příkladů: Měla jsem neustálý strach po celý den a nevěděla jsem, z čeho pramení. Dále jsem měla strach ze smrti, strach jít spát. Bála jsem se, že se neprobudím, strach jít z domu kamkoliv. Bála jsem se, že se už živá nevrátím, jenže z domu jsem musela a to startovalo mnoho panických záchvatů úzkosti. Bylo to prostě peklo. Mladí lidé si užívali radosti ze života, ale pro mě to byl boj o přežití - nadlidský boj, který mě vedl čím dál hlouběji. Po uvěření se něco málo změnilo, ale hodně zůstalo. Docházela jsem i k mnoha psychologům a různým specialistům, ale moc mi nepomohli, spíš si se mnou moc nevěděli rady. Asi před třemi lety jsem se setkala s Táňou Pospíšilovou. Na začátku to byl boj se jen svěřit s některými věcmi. Bylo to pro mě hrozně těžké. Čekala jsem, že mnou pohrdne, ale nic takového se nedělo. Mohla jsem se jí svěřit s hodně hlubokými věcmi. Mohla jsem vidět její živou víru, po které jsem už dříve toužila, a vidět, že to funguje. Že Boží slovo funguje, že je živé, že se na Něj můžu spolehnout. Prošla jsem si nutným vnitřním hlubokým uzdravením z mnohých věcí a součástí byla i mnohá odpuštění druhým. Byl to dlouhodobější proces, nelehký, ale stál za to. Ten strach postupně mizel z různých oblastí mého života a nahrazoval jej Duch svatý. Mnohdy to byl boj - ten zlý se svých území nevzdává rád. Není ještě všechno ok. Řekla bych, že jsem tak v polovině - možná ve 3/4 - ale už teď si můžu konečně užívat život v mnohých oblastech, kde byl jen strach. Můžu si užívat dny beze strachu - prostě ten neustálý strach zmizel. Dokážete si představit, jak obrovská je to úleva? Když někam jdu, můžu se zabývat tím, co si vezmu na sebe a ne se mučit strachem, jestli se vrátím domů živá. A problém „nedělního křesťanství“ také naprosto zmizel. Jsem Ježíši vděčná, že je všude se mnou. Pomáhá mi, předchází mě, jsem Mu vděčná, že je se mnou i v mých nejhlubších myšlenkách. Nemusím Mu nic vysvětlovat, protože On to ví - můžu si užívat Jeho blízkost a bezpečí. Děkuji moc Bohu za to, co už udělal v mém životě a co věřím, že ještě udělá.

Paola Tosecká - Šumperk

Boží slovo má moc

Tehdy jsme pracovali jako domovníci v Luhačovicích, v Lázeňském domě. Jednou, když u nás bydlely ještě dvě sestry v Pánu, pořádali kousek od našeho domu přednášku adventisté. Protože jsme znali jednu rodinu adventistů z Luhačovic a občas jsme k nim byli pozváni i do sboru, nebo z jiného důvodu, prostě jsme tam šli. Téma večera byl okultismus. Fakt dost silná přednáška a poučná. Na takové akce často chodili pacienti z lázní. Jedna paní se tam rozplakala, když se přednášejících ke konci ptala, co má jako dělat, že má hrozné sny a že jí něco taky trápí. Přednášející více méně jen krčili rameny. Něco asi říkali, ale mě tehdy opravdu rozčílilo, že neřekli nic jasného o Ježíši. Tak jsem vstal a že bych chtěl jen něco dodat, že neřekli to nejdůležitější, jaké je z toho východisko, že by měli říct o Ježíši. Oni cosi zamumlali: „No ano, Ježíš.“ Bylo nám z toho fakt hrozně. Nicméně, ta paní se s námi dala po skončení přednášky do hovoru. A tak jsme ji pozvali k nám. Paní ve středních letech, a my, vlastně ještě mládežníci, jsme seděli v našem miniaturním obýváku a to, co nám vyprávěla, bylo děsivé. Před několika lety jí zemřela dcera při automobilové nehodě a ona od té doby měla děsivé sny a hrozné fóbie. Například, když šla její druhá, už dospělá dcera ven,

stála do noci u okna a čekala, kdy se vrátí. Už nevím, co všechno, ale úplně to zotročilo ji, i celou její rodinu. Léčila se, ale nepomáhalo to. Když skončila svůj dlouhý monolog a utřela si slzy, koukali jsme na ni a bylo nám jasné, že se na to nedá nic říct. Sestry se jen zeptaly: „Můžeme se za vás pomodlit?“ Ona souhlasila. Každý z nás řekl pár vět a nikomu nic nepřišlo, co by měl ještě udělat. Já jsem měl před sebou Bibli a jen jsem ji tak v polovině otevřel. Můj zrak padl přímo na tento verš: „Neposlouchejte své sny, které míváte“ (Jr 29, 8). Řekl jsem: „Tady je něco pro vás.“ Bylo to jako blesk z čistého nebe. Byla nadšená – nejdříve nechtěla věřit, že je to tam napsáno. Museli jsme jí podat Bibli. Pak namítala, že jsme to tam našli. Ale když ji všichni potvrdili, že si nepamatují ani číslo svých bot, tak přijala, že jí to říká Bůh.

To Slovo ji v té chvíli osvobodilo a uzdravilo. Všechno bylo naráz po těch dlouhých letech pryč. Usmívala se jako sluníčko a byla šťastná. Pak už jsme s ní myslím moc nemluvíli. Jen několikrát se jí po zbytek pobytu v Luhačovicích věnovala manželčina maminka, protože byly asi stejně staré. Potom přicházely dopisy, že uvěřila, chodí do nějakého sboru a že uvěřil i její manžel i dcera. *A.N.*

Seniory – táborníci

(2. část)

Ako vnímali tohtoročné stretnutie seniorov niektorí zúčastnení bratia a sestry:

Vasil Vološčuk – dlhoročný hlavný organizátor:

S Božou pomocou prebieha 16. stretnutie seniorov. To celkom prvé a toto posledné sa iste zapíšu do análov. Na prvom stretnutí sa nás zišlo vyše 90 účastníkov a teraz sotva 50. Asi sa pýtate, prečo tak málo. Veľká časť prvých nadšencov týchto stretnutí je už u Pána. Mnohí ďalší by boli radi prišli, ale zdravotný stav im to nedovolil. Teším sa z nových účastníkov, ktorí neváhali a prišli. Vitajte! Bolo by dobré, keby prišli medzi nás aj ďalší „mladší“ seniory, aby z tohto biblického domova znel radostný spev a slovo chvály nášmu nebeskému Otcovi. Nech aj toto hmotné dedičstvo našich otcov sa zachová a naďalej slúži na chválu a slávu nášmu Bohu.

Manželia Barkócziovci: Vždy máme radosť, keď sa chystáme na stretnutie seniorov. Sme tu už desiaty raz. Vďaka patrí organizačnému výboru za dobre pripravený program a nášmu Pánovi a Spasiteľovi česť a sláva za spolu prežitie dní. Medzi duchovnými súrodencami sa vždy cítíme dobre. Každá téma, ktorá odznela, nás oslovuje a vedie k väčšej úcte, pokore, čistote života, vrúcnosti a poslušnosti voči nášmu Bohu. Ak ste sa táborového stretnutia seniorov ešte nezúčastnili, prídte pookriať na duchu.

Manželia Dudášovci: Bdelosť kresťana – fyzická a duchovná prevencia – to bola téma tohtoročného stretnutia seniorov. K fyzickej a duchovnej prevencii kresťana patrí láska a modlitba. Tieto základné atribúty nefungujú v súčasnosti ani v cirkvi, ktorá by mala byť miestom lásky a porozumenia. Mnohokrát v nej cítíme chlad, neporozumenie a opustenosť. Cirkev bude fungovať len vtedy, ak v nej budú aktívne žiť a slúžiť ľudia, ktorí dennodenne kráčajú s dôverou za Pánom Ježišom s čistým a radostným srdcom. Ak teda, brat, sestra, túžiš, aby v tvojom spoločenstve zavládla skutočná láska, miluj

Pána Ježiša a povzbudzuj k tomu ľudí okolo seba. Boh naplní tvoje srdce opravdivou láskou, ktorá bude cez teba meniť tvoje spoločenstvo. K tomuto poznaniu sme dospeli na stretnutí v Račkovej doline.

Milan Žiaran: Už niekoľko rokov sa zúčastňujem tábora seniorov. Vždy je to výborná príležitosť zaspomínať si na staré bratsko-sesterské priateľstvá a nadviazať nové vzťahy v rámci BJB medzi národmi Čechov a Slovákov. Radostne sme si zaspievali staré táborové duchovné piesne. Na gitare hral brat Ivan Vološčuk. Zarmútilo ma, že mnohí bývalí účastníci našich táborových stretnutí chýbali. Niektorí sú už u Pána, ďalších zmáha slabosť tela a choroby. Potešujúce bolo, že sme mohli vidieť nové tváre – mladšej generácie seniorov – za čo patrí vďaka nášmu Bohu. Iste nelutovali, že sme spolu prežili niekoľko pekných dní a požehnaných chvíľ. Čakáme aj ďalších mladších seniorov. Prídte, neolutojte!

Sestry z Lučenca: Ďakujeme nášmu Pánovi, že sa môžeme zúčastňovať takýchto stretnutí, kde získavame duchovné posilnenie a obdivujeme nádhru prírody, ktorú pripravil náš Stvoriteľ a Pán pre nás. Niektoré z nás sú tu prvý raz a sú milo prekvapené a oslovené Božím slovom, piesňami a vzájomnými priateľskými vzťahmi.

Manželia Polohovci: Na tieto stretnutia chodíme od začiatku. V krásnom tichom horskom prostredí pookrejeme na tele aj

Manželia Štepitovci:

Drahuška: Vždy sa teším na tieto požehnané, povzbudzujúce a srdečné stretnutia. Trochu mi je smutno, že viacerí bývalí účastníci už medzi nás neprišli. Veľmi by som sa potešila, keby „mladší“ seniory mali túžbu prísť a doplniť naše rady. Iste by odchádzali s Božím požehnaním.

Rasťo: Ďakujem Bohu, že v našom spoločenstve vyrastajú požehnaní Boží služobníci, ktorí nám slúžili na tomto stretnutí. Napriek tomu, že mnohí nás už predišli do večnosti, prišli medzi nás ďalší noví účastníci.

Bratia z Čiech: Na toto stretnutie chodíme už niekoľko rokov. Čo nás sem privádza? Sú to dva dôvody: Spoločenstvo bratov a sestier – Čechov a Slovákov, ktoré aj napriek rozdeleniu stále udržiavame. Okrem toho je to aj príťažlivosť Božej rodiny a spomienky na roky mladosti. Oslovila nás tohtoročná téma stretnutia – Bdelosť kresťana. Bez rozdielu veku musíme dbať o to, aby sme nepodľahli zvodom nášho úhlavného nepriateľa – satana.

Sestry z Košíc: V nás Košičankách je vždy radostná túžba po stretnutí v Račkovej doline, lebo sa tam stretávame s bratmi a sestrami, ktorí majú v srdci Pána Ježiša. Tvoríme Božiu rodinu, kde sa navzájom obohacujeme Božím slovom, a tak rastieme vo viere a učíme sa aj na sklonku života vytvárať v sebe Boží obraz.

Manželia Malí: Keď sme sa prihlásili na stretnutie seniorov, nevedeli sme, čo máme očakávať. Po absolvovaní tohto stretnutia môžeme radostne povedať, že sme boli milo prekvapení nielen z ovzdušia, ale aj prijatia, hoci sme boli jedni z nových účastníkov. S vďachosťou sme prijali múdre a povzbudivé slová našich mladých bratov kazateľov, ako aj rady a skúsenosti starších.

V našich srdciach znela pieseň Úchvatná nádhra... pri celodennom výlete, keď sme sa kochali a pohľadom vnímali nádhru, ktorú náš Stvoriteľ pripravil pre človeka. Ďakujeme všetkým, ktorí nám umožnili zúčastniť sa tohto tábora.

Chceme povzbudiť aj ďalších seniorov na

na duchu. Sme tu ako jedna rodina. Je nám smutno, ak niekto chýba. Boli by sme radi, keby pribudli ďalší účastníci, aby naša zotavovňa bola vždy plne obsadená. Ďakujeme predovšetkým nášmu Pánovi, že sem môžeme chodiť. Vďaka patrí aj tým, ktorí toto stretnutie organizačne pripravujú.

Laco Dragošek: Na stretnutí som bol prvýkrát. Potešilo ma spoločenstvo bratov a sestier a radostne prekvapila zanietenosť organizátorov – bratov Vološčukovcov. Ďakujem Pánovi za všetkých slúžiacich bratov kazateľov, ale aj za nádherné počasie.

ších zborov, aby neváhali a o rok sa podobného stretnutia zúčastnili.

Príjemné spoločenstvo bratov a sestier, duchovná služba bratov kazateľov, svedectvá zúčastnených a piesne, ktoré nás v spomienkach vracali do obdobia našej mladosti, to vytvára v nás túžbu prísť, ak Pán dovoľí, aj o rok.

Na záver zo svedectva brata **Petra Synovca**: „Často dostávam otázku, vraj ako sa mi žije v mojom vysokom veku? Moja odpoveď znie: „Pestujem turistiku. Chodím po Božích cestách.“

Bodkou za tohtoročným táborom seniorov je srdečná vďaka Pánovi za skvelé letné počasie, organizačnému výboru za prípravu programu – vrátane výletu na Chopok a slúžiacim mladým bratom kazateľom za ochotu venovať čas a prípravu, aby nás povzbudili kráčať aj v jeseni života vernejšie a opravdivejšie po ceste za naším Pánom a Spasiteľom, Ježišom Kristom.

Na stretnutí bol zvolený nový organizačný výbor. Jeho vedúcim sa stal brat Vladko Malý z Miloslavova.

Pripravila E. Pribulová

Thulkandra – intelektuálov sprievodca predapokalyptickými časmi

Všetci, ktorí čítali Malakandru, tušia, že Lewisova kozmická trilógia sa končí na Zemi.

Všetko sa začína odkúpením pozemkov univerzity v Edgestow. Mladý Mark Studdock je akademikom na tejto univerzite a dostáva ponuku, aby sa stal súčasťou spoločnosti NIKE, ktorá je spojením toho najvyššieho z oblasti vedy a má takmer neobmedzené prostriedky. Jej cieľ je viac ako ambiciózný – preniesť ľudstvo do nového veku a povzniesť všetkých na nový stupeň vývoja.

Markova manželka Jane čoskoro začne zažívať nočné mory a čitateľ vycíti, že za nádhernou a starostlivo vybudovanou fasádou NIKE a jej progresívneho hnutia nie je všetko v poriadku, pričom Jane nie je jediná, kto to vníma.

Progresívne hnutie považovalo Hingestovu prítomnosť za nežiaducu. Ako vedec – a jediný uznávaný vedec, ktorého mali – bol ich právoplatným vlastníkom. Lenže on bol nesprávnym typom vedca; akousi nenávidenou anomáliou. Jeho najlepším priateľom na fakulte bol Glossop, odborník na klasiku. Svojím vystupovaním (Curry to pokladal za afektovanosť) jasne dával najavo, že vôbec neprikladá veľký význam svojím revolučným objavom v chémii, ale že si oveľa viac váži svoj pôvod. Hingestovci boli až mýticky starý rod, ktorý, ako v devätnástom storočí povedal ich rodinný historik, „nebol nikdy pošpinený zradcom, dosadeným človekom či kúpeným titulom baroneta“. Keď raz Edgestow navštívil de Broglie, všetok svoj voľný čas trávil výlučne v spoločnosti Billa Bleska; a keď jeden z mladších vedeckých pracovníkov placho nadhodil niečo o „vedeckých hodoch“, ktoré si títo dvaja géniovia pri svojich odborných rozhovoroch užívajú, Bill Blesk sa na chvíľu zamyslel, akoby pátral v pamäti, a potom povýšene odvetil, že si nespomína, že by o niečom takom hovorili. „Určite tárajú len o rodokmeňoch a Gothajskom almanachu a podobných hlúpostiach,“ znel Curryho komentár, avšak nie v Hingestovej prítomnosti.

„Čo? zasadenie fakulty?“ roztržito povedal Bill Blesk. „O čom sa hovorilo?“ „O predaji bragdonského lesa.“ „Samé nezmysly,“ zamrmľal Bill Blesk. „Dúfam, že by ste súhlasili s rozhodnutiami, ku ktorým sme dospeli.“ „Vôbec nezáleží na tom, k akým rozhodnutiam ste dospeli.“ „Ako prosím?“ podivil sa Mark. „Celé to bolo nezmysel. NIKE by ten les získal tak či tak. Majú páky na to, aby fakultu prinútili k predaju.“

V Nike je čosi temné a aj napriek varovaniu sa Mark stáva jej súčasťou.

Oslovil Marka, práve keď otváral uchodové dvere, a tak bol Mark prirodzene nútený sprejdať ho po štrkom vysypanej príjazdovej ceste k miestu, kde mal zaparkované auto. „Dajte na mňa, Studdock,“ povedal. „Alebo si to aspoň dobre premyslite. Ja osobne v nejakú sociológiu neverím, ale ak zostanete v Bractone, máte pred sebou slušnú kariéru. Vôbec vám neprospeje, ak sa zamiešate do niečoho, ako je NIKE – a, ako je Boh nado mnou, už vôbec tým neprospejete nikomu inému.“ „Myslím, že na všetko existujú

dva druhy pohľadu,“ povedal Mark. „Čože? Dva druhy pohľadu? Na všetko existuje celý tucet druhov pohľadu, až kým nezistíte odpoveď. Potom zostane už len jeden. Ale to nie je moja vec. Prajem vám dobrú noc.“ „Dobrá noc, pán Hingest,“ povedal Mark. Hingest našťastoval auto a bol preč.

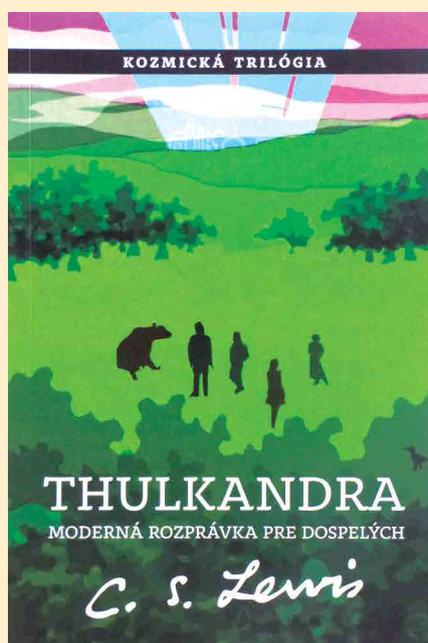
Od tohto momentu má Markov život klesajúcu tendenciu a dostáva sa do kontaktu s nadľudskými silami. Zlo a jeho prísluhovači však neprichádzajú ako hlúpi javiskoví kúzelníci, ani teatrálni predavači použitých áut so stočenými tachometrami. Neponúkajú naivné mefistotelovské ponuky, práve naopak, prinášajú pomalý pád, ktorý ospravedľňuje „povznesenie ľudskej rasy“ a „vyššie duchovno“. Do duchovného boja vstupujú ale aj postavy z predchádzajúcich kníh a záver je napriek miernej predvídateľnosti príjemným uzavretím tejto trilógie.

Preklad pani Baloghovej je rovnako ako v predchádzajúcich častiach veľmi dobrý a napriek tomu, že väčšina čitateľov ešte stále nemá problém s češtinou, je pre nás jednoduchší ako český preklad z deväťdesiatych rokov. Zaujímavo pôsobia aj názvy kníh trilógie na základe pomenovania planét (Malakandra, Perelandra, Thulkandra), na rozdiel od zaužívaných prekladov pôvodných názvov.

V Európe je kníh s námetom kresťanskej apokalypsy veľmi málo a väčšina z nich je naivná.

V tomto prípade však ide o opak, namiesto celosvetovej kataklizmy sa veci odohrávajú v komornom prostredí anglickej univerzity, a možno preto je to ešte zaujímavejšie.

Igor Vonka

Thulkandra

Kozmická trilógia (3.) Autor: C. S. Lewis
Originálny názov: That Hideous Strength (1945), Prekladateľ: Eva Baloghová
Rok vydania: 2017, Vydavateľstvo: Porta Libri, Vázba knihy: brožovaná

Příběh ve fotografii, aneb „Fotografujeme s Biblií“

Můžete nám také poslat svůj příběh a fotografii. Rádi jej uveřejníme. Posílejte také svoje fotografie, které vás zároveň inspirovaly a připomněly nějakou myšlenku z Bible.

Redakce

Zrelosť a úroda

Nie je tak dávno, čo som sa nadchýnal krásou kvitnúcich slnečníc, a teraz po určitom čase vidím tie isté hlávky sklonené a plné zrní. Tak ako mala kvitnúca slnečnica hlávku obrátenú k slnku, tak aj sklonená hlávka je obrátená k svetlu a očakáva slnečné lúče, ktoré podporujú jej dozrievanie.

Tu som si uvedomil, že tento príbeh slnečnice mi dáva lekciu. Aj náš život v mladosti prechádza rozkvetom, mnohými ambíciami a plánmi. Postupom času, ako pribúdajú roky, ubúda síl a prichádza čas bilancovania. Je požehnaním pre človeka, keď od mladosti až po starobu môže hľadiť na svojho Stvoriteľa a očakávať na svetlo Božej milostivej tváre. **Ale Hospodár očakáva od nás úrodu.** Boli sme zasadení do dobrej pôdy a úroda by mala byť 100-násobná a viac (Mk 4, 8). Je až neuveriteľné, že z jedného zrna vyrastie rastlina, ktorá vo svoj čas prinesie bohatú úrodu. Dočítal som sa, že v jednej hlávke slnečnice môže byť až 1000 zrn. Možno tie zrnká v našom živote sú dobré skutky, ktoré Boh pred nami pripravil, aby sme v nich chodili, alebo počet, kolkým ľuďom sme zvestovali o Pánu Ježišovi. U iného zase zúročenie obdarovania, ktoré dostal, kazateľská služba, misijná práca a... Každý nasledovník Pána Ježiša si musí sám odpovedať na otázku, akú úrodu prináša, ale konečné hodnotenie povie až náš Pán.

V. Malý

Víkendy pro manželské páry ... na cestě k lepšímu

Program modul 1

Intimita – důvěrní přátelé

Víš, co potřebuji?

Když pohár přeteče

Abyste manželství nebolelo

Bližší informace a přihlášky:

Odbor pro manželství a rodinu BJB v ČR
sabina@zitny.cz, 777 878 940
www.radispolu.cz

Cena 3.900 Kč
pro pár za víkend

Odpočinek

Víkend proběhne v krásném okolí Máchova jezera v hotelu Bezděz***

Možnost aktivního relaxu v okolí

Čas vyhrazený jen pro Vás dva

Nová inspirace pro Váš vztah

Žádné veřejné sdílení

Víkend je možno absolvovat pouze bez dětí

Termín víkendu:

9.–11. 11. 2018

Nebezpečí, kterým čelí současná církev

Bratr kazatel Miloš Šolc ml. vydal knihu pod názvem „Nebezpečí, kterým čelí současná církev“. Tato kniha o 360 stranách obsahuje 40 pojednání, přednášek a kázání zaměřených se otázkami jako: Bible a Boží slovo; Muž a žena v rodině a církvi; O dnešních podobách modloslužby; Bohoslužba s uctivitostí a bázní; Biblická kázeň v místním sboru; Biblická a nebiblická ekumena.

Cena jednoho výtisku 240,- Kč, poštovné za jeden výtisk činí 27,- Kč, za dva 60,- Kč.

Knihu lze objednat na tel. č.: 420-606 109 616. Platbu lze zasílat do České spořitelny na účet č.: 0741082103/0800

Témata vydání časopisu Rozséváč/Rozsieváč 2018

Číslo 01 2019 – Miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, z celé své duše,
z celé své mysli a z celé své síly!

Uzávěrka 7. 11. 2018

Sestra Ludmila Hallerová se dožívá 90 let

Dne 1. 9. 2018 se z Boží milosti sestra (babička) Ludmila Hallerová dožila požehnaného věku, i když s mírným zdravotním omezením, ale při plné psychické síle. V kruhu sboru a svých přátel podávala několika příběhy ze svého života svědectví o svém přijetí Ježíše za svého Pána a o poslouchání Ducha svatého. Přijali jsme povzbuzení z jejího příkladu. Ačkoliv s mnoha zkušenostmi, přesto se nestyděla vyznat, že není dokonalá, a ukázala, že pokání je trvalou součástí jejího života. Gratulantů byla celá řada, proto je nebudu vyjmenovávat.

Fotografie a videozáznam najdete na www.facebook.com/baptistepraha/

Erik Poloha

Výzva

Redakční rada Rozsévače hodlá vydávat na pokračování vzpomínky na období totality v našich sborech, zejména na různou nelegální službu. Např.: nepovolená shromáždění, šíření literatury, nahrávky pro TWR, pobyty mládeže, dětské tábory, služba v domovech důchodců, společná setkávání kazatelů a farářů z různých církví, vyučování zahraničními lektory aj.

Pokud máte takové vzpomínky (nebo vaši rodiče, známí) a chtěli byste se o ně podělit, rádi je vydáme. Vzpomínky by mohly být dobré zvláště pro mladší generaci, která o tomto období našich dějin ví velmi málo. Děkujeme a těšíme se na vaše dopisy.

Redakce

INZERCIA

Maľovanie interiérov kostolov, obnova fasád a reštaurovanie. Oprava a ladenie organov. Pokryvanie kostolných striech a veží. Aj na území Českej republiky. Ponúkame zľavu, 100 % kvalitu a dlhoročnú záruku. Kontakty: e-mail: reart007@gmail.com Tel.: +421 35/659 31 39, +421 905 389 162, webové stránky: www.reart.eu

Adventné koncerty v ČR a SR

gitarista

**Rodrigo
Rodriguez**

3. - 9. december 2018

Pondelok

3. december - Praha

Velký sál sboru BJB Praha 3 - 19:00

Streda

5. december - Banská Bystrica

Cikkerova sieň, Radnica MÚ - 19:00

Štvrtok

6. december - Olomouc

BEA Campus - 19:00

Piatok

7. december - Brno

Besední dům - 19:00

Sobota

8. december - Plzeň

Kostel sv. Jana Nepomuckého - 18:30

Nedeľa

9. december - Praha

Atrium na Žižkově, Praha 3 - 18:30

Viac na www.rodrigokoncerty.cz

TY JSI TOHLE PRO MNE VYKONAL

Dorothea Elisha Holmes

*Již od počátku časů,
od Starého až po Nový zákon,
byly napsány příběhy o místě,
kde nejsou trápení ani starosti.*

*Jsou tam ulice ze zlata,
hudební noty, které vycházejí z křišťálových fontán,
světla, která svítí jasněji než slunce v létě.*

*Všechny možné barvy, které září
z Jeho křišťálové koruny.*

*Jeho roucho je ta nejčistší bílá,
halící Jeho bronzově zářící nohy.*

*Písně chvály a uctívání k Otci plní jasnou oblohu,
zatímco andělé tančí vděčností za přízeň, milosrdenství,
poklekají u nohou našeho bratra Ježíše Krista.*

Světlo se zablesklo z Jeho rukou.

Z mých rtů vyšla tato slova:

Ty jsi tohle učinil pro mne!